

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSPRAAK

Zaak 388/26

Enige arbiter :

de heer Philippe VERBIEST

Pleitzitting : 26 februari 2026

Inzake :

De heer *[OS]*, [...],

eiser, in persoon verschijnend,

tegen:

VZW VOETBAL VLAANDEREN, met zetel te 1853 Grimbergen, Romeinsesteenweg 468,
en ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen onder het nummer 0808.165.002;

eerste verweerster,

hierna “Voetbal Vlaanderen” genoemd,

en

VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND, met zetel te 1020 Brussel,
Marathonlaan 129, en ingeschreven in het register der rechtspersonen onder nr. 0403.543.160;

tweede verweerster,

hierna “KBVB” genoemd,

beide verweersters bijgestaan en vertegenwoordigd door meester Elisabeth MATTHYS en
meester Kiandro LEBON, en ter zitting ook door meester Senne DE KERPEL, advocaten met
kantoor te 1000 Brussel, Central Plaza - Loksumstraat 25.

I. DE PROCEDURE

Met zijn verzoek tot arbitrage d.d. 8 januari 2026 komt eiser bij het BAS op tegen de beslissing van het Operationeel Team (hierna “OT”) van het Departement Arbitrage van Voetbal Vlaanderen (DAVV).

Bij deze beslissing verwierp het OT de bezwaren van eiser tegen het rapport dat door de heer [X], door het DAVV aangesteld als waarnemer of “observer”, werd opgemaakt over het presteren van eiser als scheidsrechter in een wedstrijd van 25 oktober 2025 in de tweede provinciale afdeling van het amateurveldvoetbal.

Samen met zijn verzoek tot arbitrage legde eiser stavingsstukken neer.

In zijn verzoek vroeg eiser dat het geschil door een enige arbiter zou worden behandeld.

Overeenkomstig artikel 13.8 van het arbitragereglement van het BAS stelde de Voorzitter van de arbiters de ondergetekende arbiter aan als enige arbiter.

Op 22 januari 2026 vroeg eiser dat de arbiter een conclusiekalender en een zittingsdatum zou bepalen. Eiser meldde daarbij dat hij zijn verzoek tot arbitrage als allesomvattend beschouwde en bijgevolg geen conclusies zou neerleggen.

Op 28 januari 2026 bepaalde de arbiter dat verweersters conclusies konden neerleggen tot 13 februari 2026.

Op 30 januari 2026 bepaalde de arbiter de datum van de zitting op 26 februari 2026, om 15 uur.

Op 13 februari 2026 legden verweersters conclusies en stukken neer.

Op 26 februari 2026, om 15 uur, vond de zitting plaats in de zetel van het BAS in het Buro & Design Center, Esplanade 1, 1020 Brussel.

Naast de arbiter waren op deze zitting aanwezig:

- de heer [OS], eiser;
- voor Voetbal Vlaanderen: mr. Elisabeth Matthys, mr. Senne De Kerpel en de heer [VC], operationeel directeur van het DAVV;
- voor de KBVB: mr. Elisabeth Matthys, mr. Senne De Kerpel en mevrouw [VD], juriste.

Mevrouw Caroline Demuynck, administratief directeur van het BAS, woonde de zitting bij.

De partijen hadden geen opmerkingen over de aangestelde arbiter of over de procedure.

De partijen hebben hun middelen toegelicht.

De partijen hebben ingestemd met de toepassing van artikel 26.3 van het arbitragereglement van het BAS en gingen akkoord met de publicatie van de beslissing op de website van het BAS (www.bas-cbas.be).

De partijen bevestigden dat zij hun standpunt naar voldoening konden toelichten, waarop de arbiter de zaak in beraad nam.

De arbiter doet met betrekking tot onderhavig dossier keuze van woonplaats op het adres van het BAS, Esplanade 1, 1020 Brussel.

II. VOORWERP VAN HET VERZOEK TOT ARBITRAGE EN VERWEER

Eiser vordert dat het BAS:

- [zijn] verzoek tot arbitrage ontvankelijk en gegrond verklaart;
- het observatie-/beoordelingsrapport opgesteld door de heer [X] vernietigt, en in het bijzonder:
 - beveelt dat het observatierapport geen uitwerking mag hebben en niet mag worden meegenomen in de evaluatie- en/of promotieclassificatie van verzoeker voor het lopende seizoen;
 - beveelt dat verzoeker een nieuwe observatie krijgt door een andere waarnemer, die niet betrokken was bij het opstellen van het observatierapport en die geen belangenconflict vertoont, binnen een redelijke termijn;
- de beslissing op het interne bezwaarschrift genomen door het operationeel team van het Departement Arbitrage Voetbal Vlaanderen vernietigt, en in het bijzonder:
 - vaststelt dat de termijnen voor het indienen van een bezwaarschrift onredelijk zijn;
 - vaststelt dat het bezwaarschrift niet met voldoende waarborgen van onafhankelijkheid/onpartijdigheid behandeld is;
- de verwerende partij verwijst in alle kosten van deze arbitrageprocedure.

Verweersters vragen het BAS:

- de vorderingen van de heer [OS] onontvankelijk te verklaren voor zover ze gericht zijn tegen de KBVB en tegen het evaluatierapport van de observer;
- de vorderingen van de heer [OS] ongegrond te verklaren;
- de bestreden beslissing van het OT van 10 december 2025 voor zover als nodig te bevestigen;
- de heer [OS] te veroordelen tot de kosten van het geding.

III. DE FEITEN EN OMSTANDIGHEDEN

De partijen bij de zaak

De heer [OS], eiser, is scheidsrechter in het provinciaal amateurveldvoetbal van de categorie tweede provinciale (2P).

Voetbal Vlaanderen, eerste verweester, is een VZW en staat als per decreet erkende

sportfederatie in voor het ontwikkelen, organiseren en promoten van de voetbalsport in Vlaanderen en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zij organiseert de voetbalcompetitie van eerste afdeling, tweede afdeling en derde afdeling amateurvoetbal, alsook de provinciale competities (amateurvoetbal) en futsal (zaalvoetbal). Voetbal Vlaanderen staat onder meer in voor de ontwikkeling en organisatie van de arbitrage binnen het amateur- en provinciaal voetbal.

De **KBVB**, tweede verweerster, is een VZW met als doel het verzekeren van de sportieve en administratieve organisatie van het Belgisch voetbal, alsook het promoten ervan. De bevoegde instanties binnen de KBVB (die representatief zijn voor het Belgisch voetbal) nemen een bondsreglement aan dat van toepassing is op alle aangeslotenen (waaronder voetbalclubs, spelers en trainers) (boek B) of op een specifiek deel daarvan, afhankelijk van de vraag of het om profvoetbal (boek P) of om het amateurvoetbal (boek A voor het Franstalig amateurvoetbal of boek V voor het Vlaams amateurvoetbal) gaat.

De feiten die aanleiding gaven tot de zaak voor het BAS

1.

Voetbal Vlaanderen organiseert jaarlijks meer dan 300.000 wedstrijden in Vlaanderen. Voetbal Vlaanderen is in het kader van de organisatie van deze wedstrijden verantwoordelijk voor het aanduiden en opleiden van competente scheidsrechters die moeten zorgen voor de naleving van de spelregels, alsook voor de *fair play* op het veld.

Om een blijvend hoog niveau van de scheidsrechters te garanderen, worden alle scheidsrechters regelmatig door Voetbal Vlaanderen getest. Er zijn theoretische testen om de kennis van de spelregels te testen en proeven om de fysieke conditie te testen.

Daarnaast stelt het DAVV ervaren scheidsrechters aan als observer om onaangekondigd wedstrijden bij te wonen en het functioneren van de scheidsrechter te observeren en te evalueren.

2.

Op 25 oktober 2025 was eiser scheidsrechter tijdens de wedstrijd [...] en [...] (reeks 2 Provinciaal Antwerpen A).

Bij deze wedstrijd was de heer [X], lid van het OT, aanwezig als observer, aangesteld door het DAVV.

Na afloop van de wedstrijd besprak de observer zijn bevindingen met eiser. Nadien stelde de observer een observatie-/examenrapport op (hierna: het rapport), met als titel “Rapport scheidsrechter”, en daaronder ook “examen”.

De observer besloot tot een “*goede prestatie met enkele kleine verbeterpunten*”.

Hij kende een UEFA-score toe van 8.3 (op een schaal van 6.0 tot 10) en een code 2 als eindquotering.

Code 2 betekent dat de scheidsrechter alle wedstrijden in zijn categorie aankan en niet alleen de “normale” wedstrijden (code 1). Code 3, de hoogste code, betekent dat de scheidsrechter wedstrijden in een hogere categorie aankan.

De observer noemde de wedstrijd, voorwerp van het rapport, “behoorlijk uitdagend” (bladzijde 2).

3.

Eiser diende op 30 oktober 2025 bij het OT een bezwaarschrift tegen het rapport in. Hij betwistte diverse vaststellingen van de observer en de evaluatie van zijn prestatie.

Op 10 december 2025 heeft het OT het bezwaar van eiser punt per punt en kort gemotiveerd afgewezen. Het OT heeft het rapport en de toegekende scores integraal bevestigd.

Eiser ontving de beslissing van het OT op 19 december 2025.

Op 8 januari 2026 diende eiser zijn verzoek tot arbitrage bij het BAS in.

IV. BEOORDELING

IV.1 BEVOEGDHEID VAN HET BAS.

1.

Het verzoek tot arbitrage steunt op artikel B1.18 van het bondsreglement:

“Artikel B1.18 Onverminderd de bepalingen van dwingend recht en binnen de grenzen hiervan, verbinden de bond en, door hun aansluiting, de clubs en aangeslotenen, zich ertoe elk geschil uit hoofde van het bondsreglement of van de wedstrijden en competities georganiseerd op grond van dit reglement, na de uitputting van de interne middelen voor zover deze in het bondsreglement zijn voorzien, te beslechten via de toepasselijke procedure bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.”

De bevoegdheid van het BAS wordt niet betwist.

De arbiter kon vaststellen dat eiser alle interne middelen heeft uitgeput en verklaart zich bevoegd.

2.

Conform de rechtspraak van het BAS zal de arbiter zich beperken tot een marginale controle.

Bij een marginale controle op een beslissing wordt nagegaan of die genomen beslissing

- al dan niet in overeenstemming is met de eigen reglementen en de bepalingen van dwingend recht of van openbare orde;
 - al dan niet kennelijk onredelijk is in vergelijking met een beslissing die in een dergelijke situatie kan en mag verwacht worden van een normale en zorgvuldige bevoegde beslisser.
- Dit betekent dat in bepaalde gevallen een beslissing, die aan het oordeel van de rechter of arbiter wordt onderworpen, door deze rechter of arbiter niet volledig volgens eigen inzicht maar slechts op beperkte wijze kan beoordeeld worden naar haar overeenstemming met of inbreuk op het recht of de redelijkheid.¹

Eiser heeft hiertegen geen bezwaar geuit.

IV.2 ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZOEK TOT ARBITRAGE

Het verzoek tot arbitrage werd ingediend binnen de termijn en voldoet aan de formaliteiten van artikel 17 van het arbitragereglement van het BAS.

De ontvankelijkheid van het verzoek tot arbitrage wordt niet betwist en er zijn geen ambtshalve op te werpen gronden van onontvankelijkheid.

IV.3 ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERINGEN VAN EISER

1.

De KBVB roept in dat de vorderingen van eiser jegens hem onontvankelijk zijn:

“De huidige procedure heeft betrekking op een ingesteld verhaal tegen een beslissing van OT van Voetbal Vlaanderen.

Beslissingen omtrent de evaluatierapporten van scheidsrechter voor het Vlaams amateurvoetbal behoren tot de bevoegdheid van de interne instanties van Voetbal Vlaanderen, niet van de KBVB.”

Beoordeling

De KBVB en Voetbal Vlaanderen zijn verschillende rechtspersonen.

De arbitrage in het amateurvoetbal en de bestreden beslissing van het OT behoren tot de werkingssfeer en bevoegdheid van Voetbal Vlaanderen en niet van de KBVB:

- *“(…) De vleugels uit het amateurvoetbal voeren inzake de bevoegdheden die hen zijn toevertrouwd, een autonoom beleid, voor zover de statuten, reglementen, richtlijnen en*

¹ G. DE CROOCK, “De rechtspraak van het Belgisch Arbitragehof voor de sport (oktober 1991-juni 2023)”, in C. COOMANS en G. DE CROOCK (eds.), Actualia sportrecht 2022-2023, Brugge, Die Keure, 2023, 12

beslissingen van de KBVB, FIFA en UEFA door hen nageleefd worden” (artikel 2.3 bondsreglement).

- *“De regeling van geschillen behoort tot de bevoegdheid van: (...) - Voetbal Vlaanderen: voor wat betreft het amateurvoetbal binnen de Voetbal Vlaanderen-provincies, de 1ste, 2de en 3de afdeling Voetbal Vlaanderen, het regionaal vrouwenvoetbal, het recreatief voetbal, het interprovinciaal en provinciaal futsal en het het minivoetbal” (artikel B11.3 bondsreglement);*
- *scheidsrechters van het provinciaal amateurvoetbal en hun opleiding vallen onder de bevoegdheid van het DAVV: artikels B5.19, B5.21 en B5.23 bondsreglement;*
- *het DAVV is de instantie gelast met de organisatie en het sporttechnisch en operationeel beleid van de arbitrage binnen Voetbal Vlaanderen: artikel V2.63 van het reglement Voetbal Vlaanderen (boek V bondsreglement).*

De vorderingen van eiser zijn onontvankelijk voor zover zij gericht zijn tegen de KBVB.

Om deze reden wordt hierna, wat de grond van de zaak betreft, enkel verwezen naar Voetbal Vlaanderen als verwerende partij.

2.

Voetbal Vlaanderen roept in dat de vordering van eiser tot vernietiging van het rapport onontvankelijk is:

“Vooreerst moet vastgesteld worden dat het evaluatierapport inmiddels werd bevestigd door de beslissing van het Operationeel Team van het Departement Arbitrage Voetbal Vlaanderen van 10 december 2025. Het verzoekschrift mist bijgevolg het nodige voorwerp in zoverre zij zich richt tot de vernietiging van het evaluatierapport en is dus minstens deels onontvankelijk.

Ondergeschikt, voor zover geoordeeld zou worden dat het evaluatierapport nog betwist kan worden, quod non, is het verhaal tegen het evaluatierapport laattijdig. Het verzoekschrift werd namelijk pas neergelegd op 9 januari 2026, terwijl het evaluatierapport betrekking heeft op de wedstrijd van 25 oktober 2025. In overeenstemming met artikel 20.2 van het BAS-reglement moet een beroep worden ingesteld binnen de dertig dagen na kennisname van de beslissing. Het verhaal werd bijgevolg laattijdig ingesteld.”

De rechtspositie van eiser op dit ogenblik wordt bepaald door de beslissing van het OT van 10 december 2025 die het rapport en de toegekende scores bevestigde. De tussenkomst van het OT op bezwaar van eiser is ook verplicht opdat eiser het geschil voor het BAS zou kunnen brengen. Het lot of de uitwerking van het rapport zal dan worden bepaald door de uitspraak van het BAS over de beslissing van het OT.

Eiser heeft dan niet het vereiste belang om de vernietiging van het rapport te vragen los van de beslissing van het OT, die eiser trouwens ook aanvecht.

Zoals Voetbal Vlaanderen stelt, is zulke vordering ook laattijdig.

De eis tot vernietiging van het rapport is derhalve niet ontvankelijk, onverminderd het lot van het rapport als gevolg van de uitspraak van het BAS over de beslissing van het OT.

IV.4 REGLEMENTAIR KADER

1.

Om een blijvend hoog niveau van de scheidsrechters te garanderen, worden alle scheidsrechters regelmatig door het DAVV getest, zowel op hun kennis van de spelregels als op hun fysieke conditie.

Daarnaast worden observers uitgezonden naar wedstrijden om de prestatie op het veld te evalueren. Zulke evaluaties worden in de “Werkingsmodaliteiten arbitrage” van het DAVV “nazichten” genoemd (paragraaf 7.8.2), maar soms ook “examen”.²

Op basis van de resultaten van de opleidingen, testen en nazichten worden scheidsrechters ingedeeld in scheidsrechtercategorieën. De categorie bepaalt de reeks van wedstrijden waarvoor de scheidsrechter kan aangesteld worden: voor het veldvoetbal zijn dat de eerste afdeling, tweede afdeling, derde afdeling van het nationaal en regionaal amateurvoetbal, en de eerste tot vierde afdeling van het provinciaal amateurvoetbal (cf. artikel B5.19 bondsreglement).

Op dezelfde basis wordt beslist of een scheidsrechter naar een hogere categorie kan promoveren, in dezelfde categorie kan blijven, naar een lagere categorie moet afzakken of niet langer kan worden opgesteld.

2.

Onverminderd de toepassing van de desbetreffende bepalingen in het bondsreglement, wordt de materie uitgewerkt en geregeld in het document “Werkingsmodaliteiten arbitrage” van het DAVV.

Het document dient zich aan als een handboek, de “persoonlijke gids” van de scheidsrechter “vol praktische info” en “boordevol afspraken, verwachtingen, tips en weetjes” waarmee de (assistent-) scheidsrechter “zijn rol met vertrouwen kan opnemen” (inleiding, bladzijde 4).

Het document bevat zowel informatieve als normatieve teksten, die niet duidelijk gescheiden zijn. De normatieve teksten zijn veelal gesteld in “informatief” of zelfs informeel taalgebruik, wat men in een handboek kan verwachten maar wat niet steeds de duidelijkheid ten goede komt indien een bezwaarprocedure volgt.

² Daarnaast zijn er ook “formaties”, nazichten zonder quotering.

Paragraaf 3.2, derde alinea, bevat de volgende bepaling:

“Elke scheidsrechter engageert zich om de regels en afspraken die in dit handboek (en het bondsreglement) opgenomen zijn, correct na te leven.”

Eiser heeft de toepasselijkheid van de “Werkingsmodaliteiten arbitrage” niet betwist. Eiser heeft zich naar de bepalingen ervan gedragen.

3.

De observer maakt tijdens de wedstrijd aantekeningen die hij na de wedstrijd bespreekt met de scheidsrechter.

Daarna stelt de observer een rapport op over de prestatie van de scheidsrechter en over de nabespreking.

Het observatierapport beoordeelt de prestatie van de scheidsrechter op zeven onderwerpen:

1. consistentie in de besluitvorming,
2. balans & spelersmanagement,
3. signalen,
4. het goed gebruiken van het voordeel bij een gemaakte overtreding door een speler,
5. fysieke conditie,
6. samenwerking met zijn assistent-scheidsrechters/teamwork,
7. de persoonlijkheid van de scheidsrechter.

Voor elk onderwerp worden “positieve kwaliteiten” en “te verbeteren kwaliteiten” vermeld.

Voetbal Vlaanderen lichtte ter zitting toe dat de observer de “positieve kwaliteiten” en “te verbeteren kwaliteiten” kiest uit een menu dat de DAVV ter beschikking houdt van de observers.

Voor elk onderwerp wordt een score toegekend die als volgt wordt weergegeven in het rapport:

Score op onderwerpen

- 5 - zeer goed [UEFA 8,5 – 8,9]
- 4 - goed - verwacht niveau [UEFA 8,3 – 8,4]
- 3 - voldoende niveau [UEFA 8,2]
- 2 - onder verwachting [UEFA 8,1 – 8,0]
- 1 - onverwacht [UEFA]

De scores van eiser op elk van de onderwerpen van zijn rapport komen hierna ter sprake bij het beoordelen van de “onjuiste beoordelingen”.

Voetbal Vlaanderen zet uiteen in zijn conclusies dat de scheidsrechter ook een score krijgt voor zijn algemene prestatie. Deze algemene score wordt toegekend op basis van de volgende evaluatieschaal (paragraaf 7.8.3 werkingsmodaliteiten arbitrage):

7.8.3 Evaluatieschaal

9.0-10	Uitstekend Uitzonderlijke prestatie in een uiterst moeilijke wedstrijd (gedetailleerd te verklaren in het examenverslag door de observer)
8.5-8.9	Zeer goed Foutloze prestatie zonder verbeterpunten, waarbij één of meerdere moeilijke KM* correct werden beoordeeld in een moeilijke wedstrijd. Ook mogelijk in een normale wedstrijd op voorwaarde dat de R/AR door zijn management een bepalende rol heeft gespeeld in het wedstrijdgebeuren (gedetailleerd te verklaren in het examenverslag door de observer)
8.3-8.4	Goed (te verwachten prestatie in een normale wedstrijd) 8.4: bijna-foutloze prestatie zonder KM* 8.3: goede prestatie met kleine onvolmaaktheden (details), voor AR buitenspel gemist die geen KM* is
8.2	Voldoende, met enkele verbeterpunten die niet wedstrijdbepalend zijn 8.2 R: voordeelttoepassing onoordeelkundig, verplaatsing te centraal, enz. 8.2 AR: overduidelijke buitenspelsituatie gemist (Flag Error of Non Flag Error) die geen KM* is. Plaatsing en verplaatsing ondermaats, teveel afstand van de lijn van de voorlaatste verdediger, voorsprong nemen, enz.
8.0-8.1	Voldoende met belangrijke verbeterpunten 8.1 R: voldoende prestatie waarin enkele basiscompetenties dringend verbeterd moeten worden (disciplinair management, aanvoelen van de wedstrijd, positionering, toepassing voordeel, enz.) 8.1 AR: verplaatsing, signalisatie, enz. 8.0: nipt voldoende door het ontbreken van een groot aantal noodzakelijke basiscompetenties waardoor de arbitrage in beperkte mate aanvaardbaar is
7.9	Eén KM* gemist, anders 8.3 of meer De (assistent-)scheidsrechter scoort 8.3 of meer, maar door het missen van 1 KM* wordt deze quotatie herleid naar 7.9 met een tweede richtinggevende score** (8.3 tot bijvoorbeeld 8.6)
7.8	Eén KM* gemist, anders 8.0 tot 8.2 De (assistent-)scheidsrechter scoort 8.0 tot 8.2, maar door het missen van 1 KM* wordt deze quotatie herleid naar 7.8 met een tweede richtinggevende score (8.0 tot 8.2)
7.5-7.7	Onder de verwachting, essentiële verbeterpunten 1 KM* gemist en ontbreken van noodzakelijke basiscompetenties of onvoldoende met belangrijke verbeterpunten.
7.4	Ontgoochelend, onder de verwachting met het missen van 2 KM*
7.0-7.3	3 of meer KM* gemist of zwaar onvoldoende met het ontbreken van noodzakelijke basiscompetenties
6.0-6.9	Onaanvaardbare prestatie

De algemene score die wordt toegekend, hangt af van het aantal fouten die een scheidsrechter maakt tijdens een wedstrijd. De evaluatieschaal houdt ook rekening met “sleutelmomenten” (KM/Key Moments op de schaal hierboven), zijnde beslissingen van de scheidsrechter die het wedstrijdverloop/resultaat beïnvloeden. Het correct of foutief beoordelen van deze sleutelmomenten zorgt ervoor dat de scheidsrechter bepaalde scores zeker of niet kan halen.

 Sleutelmoment (KM)

	Omschrijving
Sleutelmoment (KM)	Beslissing die het wedstrijdverloop of resultaat beïnvloedt
Let op!	Evidente en verwachte beslissingen tellen niet mee als KM

 Aftrekpunten voor specifieke fouten

Situatie	Aftrek
Onterecht toekennen van hoekschop/inworp/vrije schop waaruit gescoord wordt	-0.2
Overbodige gele kaart	-0.1
Niet geven van noodzakelijke gele kaart (imperatief of consistentie)	-0.1
Geen tweede gele kaart geven (met uitsluiting als gevolg)	Sleutelmoment (KM) → max 7.9 score
Foutieve invulling van wedstrijdblad	-0.2
Scheidsrechterlijke vergissing	-0.2

In zijn rapport (bladzijde 2) hanteert de observer evenwel een enigszins anders geformuleerde schaal:

Algemene score scheidsrechter

- > 8.5: zeer goed – belangrijke beslissingen correct
- 8.4 : goede prestatie – verwacht niveau
- 8.3 : goede prestatie – maar een of meer kleine punten voor verbetering
- 8.2 : voldoende prestatie – met één duidelijk verbeterpunt of meerdere kleine verbeterpunten
- 8.1 : verwachtingen zijn hoger – 2 duidelijke punten voor verbetering
- 8,0 : verwachtingen zijn hoger – meerdere duidelijke en kleine verbeterpunten
- 7.9 : één duidelijke belangrijke situatie gemist (KM) – anders 8,3 of hoger
- 7.8 : één duidelijke belangrijke situatie gemist (KM) – anders 8,0 – 8,2
- 7.5 – 7.7 : slechte wedstrijdbeheersing / slechte disciplinaire controle
- 7.0 – 7.4 : teleurstellend met één duidelijke scheidsrechtersfout of een prestatie met twee of meer duidelijke scheidsrechtersfouten
- 6.0 – 6.9: onaanvaardbare prestatie

De observer kende aan eiser een algemene score van 8.3 toe. De omschrijving daarvan is in beide schalen nagenoeg gelijklopend.³

4.

De observer kent naast een algemene score ook een “*observerbeoordeling*”⁴ toe. Deze observerbeoordeling, aangeduid met een code, geeft aan of de scheidsrechter volgens de observer al dan niet wedstrijden van zijn huidige of een hogere categorie aankan (of niet). Een code 3, de hoogste beoordeling die aangeeft dat de scheidsrechter een hoger niveau aankan, kan enkel toegekend worden indien bepaalde voorwaarden werden vervuld:

Observerbeoordeling (conclusie)

Code	Beoordeling
0	Kan normale wedstrijden in zijn categorie niet aan
1	Kan normale wedstrijden in zijn categorie wel aan
2	Kan alle wedstrijden in zijn categorie aan
3	Kan wedstrijden in een hogere categorie aan

- Voorwaarden om code ‘3’ toe te kennen
- Quotatie van minstens 8.3
 - OF: quotatie zónder aftrek wedstrijdblad zou 8.3 of hoger geweest zijn
 - OF: quotatie zónder scheidsrechterlijke vergissing zou 8.3 of hoger geweest zijn

Eiser ontving van de observer code 2, wat betekent dat eiser volgens de observer alle wedstrijden in tweede provinciale aankan, en niet alleen de “normale”, d.w.z. eerder rustige en/of incidentloze wedstrijden.

³ Volgens deze schaal beantwoorden de scores 8.3 en 8.4, alhoewel verschillend, beide aan een score 4 voor de “score op onderwerpen”.

⁴ In het rapport ook “mogelijkheden en voorstellen” en “eindquotatie” genoemd.

5.

Het evaluatierapport wordt nagezien door een “validator” van het team “validators rapporten” van het DAVV (hoofdstuk 1 werkingsmodaliteiten arbitrage). De validator kan het evaluatierapport wijzigen bij onverenigbaarheden tussen het evaluatierapport en de werkingsmodaliteiten arbitrage.

Het rapport van eiser werd door de validator niet gewijzigd.

6.

De scheidsrechter “*die het niet eens is met het rapport dat een observer over [zijn] prestaties heeft opgesteld kan bij het OT bezwaar aantekenen*” (paragraaf 7.8.5 werkingsmodaliteiten arbitrage).

Voetbal Vlaanderen onderstreept dat de mogelijkheid tot bezwaar, die werd ingevoerd met ingang van het seizoen 2025-2026, alleen bij Voetbal Vlaanderen bestaat en niet bij de KBVB of de ACFF⁵.

Op de vraag “waarover mag je bezwaar maken” geven de werkingsmodaliteiten arbitrage het volgende antwoord (paragraaf 7.8.5):

Het OT (Operationeel Team) beoordeelt enkel de elementen die in je formulier zijn opgenomen. Voorbeelden van geldige bezwaarpunten:

- *Foutieve toepassing van de spelregels of technische richtlijnen door de observer.*
- *Tegenstrijdigheden of aantoonbaar onjuiste waarnemingen (bv. met beelden onderbouwd).*
- *Veronderstellingen in plaats van concrete observaties.*
- *Een score die niet in verhouding staat tot de toelichting in het rapport.*

Belangrijk: kleine fouten zoals tikfouten, een fout rugnummer of een onnauwkeurige minuut leiden nooit tot aanpassing van het rapport.

Wat met videobeelden?

Beelden zijn toegestaan, maar enkel als ze duidelijk linken naar de besproken situatie (graag met tijdsaanduiding).

Alleen beelden van de scheidsrechter zelf worden aanvaard - meningen van derden tellen niet mee.

⁵ Association des clubs francophones de football (de Franstalige vleugel van het amateurvoetbal).

Inhoudelijk meningsverschil met de observer is géén reden voor wijziging, tenzij je met beelden overtuigend het tegendeel aantoont.

In beginsel kan derhalve tegen alle punten van het rapport bezwaar aangetekend worden en op alle gronden, behalve indien dat rechtstreeks of onrechtstreeks wordt uitgesloten door de geciteerde bepaling.

De lijst met “voorbeelden van geldige bezwaarpunten” is niet limitatief.

Gelet op het groot aantal nazichten⁶ en het feit dat het aantal waarnemingen en evaluaties in een observatierapport theoretisch onbeperkt is, brengt de invoering van de mogelijkheid tot bezwaar mee dat daaruit een omvangrijk contentieux kan ontstaan.

7.

De hierboven geciteerde tekst uit de werkingsmodaliteiten geeft niet alleen voorbeelden van de elementen waarover bezwaar kan gemaakt worden, maar bevat ook regelingen omtrent de bewijslast.

Het voorbeeld dat “*Tegenstrijdigheden of aantoonbaar onjuiste waarnemingen (bv. met beelden onderbouwd)*” een “geldig bezwaarpunt” zijn, houdt in dat de scheidsrechter die een waarneming van de observer betwist, moet aantonen dat die waarneming onjuist is.

Zulke regeling is niet onrechtmatig, vermits de wettelijke bewijsregels van aanvullend recht zijn (artikel 8.2 NBW) en de partijen bijgevolg de bewijslast contractueel kunnen vastleggen.

Deze regeling is in de kwestieuze materie ook niet onredelijk,

Het reglement geeft de observer de taak en de bevoegdheid om waarnemingen te doen en scores toe te kennen. Als scheidsrechter bij Voetbal Vlaanderen heeft eiser dat aanvaard.

Indien het voor een scheidsrechter zou volstaan om een waarneming van een observer te betwisten opdat de observer / Voetbal Vlaanderen de juistheid van de waarneming zou moeten bewijzen, zou het nazichtstelsel onwerkbaar en zinloos zijn.

De observer mag geacht worden objectief te zijn, terwijl de scheidsrechter een belang heeft.

De observer concentreert zich op het functioneren van de scheidsrechter, terwijl de scheidsrechter niet weet dat hij geobserveerd wordt. De aandacht van de scheidsrechter zal eerder uitgaan naar wat de spelers doen. De scheidsrechter zal het eigen doen en laten niet kunnen registreren en onthouden zoals de observer dat kan: de observer maakt aantekeningen realtime, wat de scheidsrechter niet kan.

⁶ Seizoen 2024-2024: 2315 evaluatiemomenten (1602 scheidsrechters en 713 assistent-scheidsrechters)
Seizoen 2025-2026, eerste helft: 1400 evaluatiemomenten (985 scheidsrechters en 415 assistent-scheidsrechters) (cijfers meegedeeld door Voetbal Vlaanderen).

Het tegenbewijs wordt niet uitgesloten: al is het weinig realistisch om te verwachten dat een scheidsrechter in tweede provinciale over beelden van de wedstrijd beschikt, is het voor hem/haar mogelijk om het getuigenis te vragen van de assistent-scheidsrechters of van anderen die de wedstrijd bijwoonden, over wat zij zouden hebben opgemerkt.

8.

Zoals door Voetbal Vlaanderen ter zitting bevestigd, wordt een bezwaar behandeld door het volledige OT, d.i. twaalf leden, desgevallend met uitzondering van het lid dat als observer het betwiste rapport heeft opgesteld.

Gelet op het middel van eiser dat de beslissing van het OT te lang op zich heeft laten wachten om nog van invloed te kunnen zijn op een mogelijke promotie na de eerste seizoenshelft, rijst de vraag of het niet mogelijk zou zijn om sneller te werken indien een bezwaar zou behandeld worden door “kamers” van drie of vijf leden. Dat maakt het ook mogelijk om, indien het BAS overeenkomstig artikel 25.1 van het arbitragereglement ooit zou beslissen om een zaak terug te verwijzen, zulks te doen naar een anders samengestelde kamer in plaats van naar de volledige OT.

9.

Het OT en Voetbal Vlaanderen zien in het observatierapport in de eerste plaats een didactisch en aanmoedigend instrument ter verbetering van het niveau van de scheidsrechters.

Zulks blijkt ook uit de inhoud van het rapport en van de bestreden beslissing van het OT.

De invoering van de mogelijkheid tot bezwaar voegde een andere dimensie toe: de tegenspraak voor het OT en, desgevallend, voor het BAS.

Dat leidt tot enige spanning.

Tegenspraak veronderstelt een voldoende concrete basis in het rapport die in geval van bezwaar een concrete discussie en beoordeling mogelijk maakt.

De beoordeling van de scheidsrechter geschiedt op basis van een visuele observatie door een “kennersoog”: het is onmogelijk om alle doen en laten van de scheidsrechter in meetbare en achteraf verifieerbare parameters vast te leggen.

In de boven weergegeven UEFA-evaluatieschaal wordt slechts voor de twee hoogste scores die kunnen worden toegekend (8.5-8.9 en 9-10) van de observer vereist dat hij het vervuld zijn van de voorwaarden voor deze scores gedetailleerd toelicht in het “examenverslag”. Voor de lagere scores wordt zulke gedetailleerde verklaring niet vereist, alhoewel men ervan mag uitgaan dat precies de lagere scores tot een bezwaar zullen leiden.

De werkingsmodaliteiten arbitrage bepalen ook dat wanneer het OT oordeelt dat minstens drie punten in het rapport moeten worden aangepast, het rapport volledig wordt geannuleerd (paragraaf 7.8.5, voorlaatste lid).

Wanneer een scheidsrechter derhalve drie of meer punten van zijn bezwaar gegrond bevonden ziet, krijgt hij geen betere score en verliest hij ook het voordeel van wat niet door hem werd aangevochten. Ter zitting verklaarde Voetbal Vlaanderen dat drie aanpassingen betekenen dat het rapport in zijn geheel niet betrouwbaar is. Voor de scheidsrechter moet dan een nieuw nazicht georganiseerd worden.

10.

De nazichten spelen een belangrijke rol om uit te maken of een scheidsrechter kan aangesteld worden voor wedstrijden van een hogere categorie.

Aan de hand van de observatiebeoordelingen en de algemene scores verkregen tijdens de evaluatiemomenten wordt de scheidsrechter gerangschikt in een klassement (paragraaf 7.8.6 werkingsmodaliteiten arbitrage).

Om in aanmerking te komen voor promotie moet een scheidsrechter uit tweede provinciale in de eerste seizoenshelft minstens tweemaal een code 3 behalen voor promotie na de eerste seizoenshelft of tweemaal een code 3 plus eenmaal een code 2 voor promotie na het seizoen in geval van drie nazichten verspreid over beide seizoenshelften (paragraaf 7.8.6 werkingsmodaliteiten arbitrage).

Het behalen van de vereiste codes geeft geen garantie op promotie: per scheidsrechtercategorie kunnen slechts een beperkt aantal scheidsrechters gepromoveerd worden en indien meer scheidsrechters in aanmerking komen om te promoveren dan er beschikbare promotieplaatsen zijn, worden de scheidsrechters gerangschikt volgens bijkomende criteria.

Het rapport en het gevolg dat aan eisers bezwaar wordt gegeven hebben dus mogelijks een invloed op de nuttige orde na het seizoen die zal uitwijzen of hij in aanmerking komt voor promotie.

Eiser wijst erop dat de scores die hem in het rapport werden toegekend, zijn kansen op promotie hypothekeren.

Het al dan niet promoveren is echter niet het voorwerp van het geschil.

IV.5 DE MIDDELEN VAN EISER

Eiser formuleert in eerste instantie kritiek op negen “onjuiste beoordelingen” in het rapport en in de beslissing van het OT.

In zijn verzoek tot arbitrage worden die grieven gegroepeerd als “*middel 1: schending van de zorgvuldigheid en de rechten van verdediging door een onvoldoende geconcretiseerd en onvoldoende onderbouwd observatierapport*”.

Als tweede middel roept eiser in dat zijn bezwaar bij het OT niet werd behandeld met voldoende waarborgen van onafhankelijkheid/onpartijdigheid en zonder de vereiste transparantie.

Als derde middel roept eiser in dat de termijn voor het indienen van bezwaar bij het OT onredelijk kort is, terwijl de beslissing van het OT laattijdig was.

Vermits het tweede en derde middel betrekking hebben op de formele rechtmatigheid van de beslissing van het OT en het oordeel van de arbiter daarover mogelijks het onderzoek van de middelen over de grond van de zaak (middel 1 van eiser) overbodig maakt, worden hierna eerst het tweede en het derde middel onderzocht.

IV.5.1 “Middel 2 – Het bezwaarschrift werd niet behandeld met voldoende waarborgen van onafhankelijkheid / onpartijdigheid en zonder de vereiste transparantie”.

Het standpunt van eiser

Eiser stelt dat het OT dat over zijn bezwaar besliste, niet de noodzakelijke waarborgen van onafhankelijkheid/onpartijdigheid biedt:

“In dit dossier is de heer [X] tegelijk waarnemer/observer die het bestreden observatierapport opstelde en lid van het operationeel team als aanduider refs 4P. De werkingsmodaliteiten voorzien wel dat een lid van het operationeel team dat betrokken was bij de wedstrijd, niet mag deelnemen aan de beoordeling van het bezwaarschrift van zijn observatierapport van deze wedstrijd. Dit volstaat natuurlijk niet om de noodzakelijke waarborgen van onafhankelijkheid/onpartijdigheid te verzekeren. Het bezwaarschrift wordt immers beoordeeld door zijn collega’s binnen hetzelfde operationeel team. Dit creëert minstens de schijn van partijdigheid: het operationeel team oordeelt over het werk van een collega. Daarnaast is het ook ditzelfde operationeel team dat per seizoenshelft de klassementen voor scheidsrechters opmaakt.”

Eiser verwijst daarbij naar uitspraken van het BAS:

“Ook in sportrechtelijke procedures gelden procedurele minimumwaarborgen waarbij rechtspraak van het BAS er aan herinnert dat elke (schijn van) partijdigheid uit de besluitvorming moet worden geweerd en dat bij twee versies van feiten niet zomaar de voorkeur kan gegeven worden aan één versie (BAS 364/25, 26 juni 2025).”

“Het BAS oordeelde eerder dat personen die, ondanks hun veronderstelde integriteit, hadden moeten beseffen dat er een schijn van partijdigheid kon bestaan, zich hadden moeten onthouden van beraadslaging en besluitvorming (BAS 181/20, 5 juni 2020).”

Het standpunt van Voetbal Vlaanderen

Voetbal Vlaanderen onderstreept dat, zoals erkend door eiser, de observer, heer [X], ook al is hij een van de leden van het OT, niet deelnam aan de beoordeling van het bezwaar van eiser tegen het rapport.

Volgens Voetbal Vlaanderen brengt het loutere feit dat het rapport wordt beoordeeld door de andere leden van het OT, niet mee dat deze leden niet onafhankelijk zouden kunnen oordelen en/of dat er een schijn van partijdigheid zou bestaan:

“Het feit dat andere leden van het OT zich bogen over het bezwaarschrift van een collega doet geen afbreuk aan de onpartijdigheid en onafhankelijkheid van de beslissing. Indien er (een schijn van) bevooroordeeldheid binnen het OT zou bestaan, quod non, moet de heer [OS] dat concreet aantonen. De heer [OS] staft zijn bewering niet met stukken.”

Voetbal Vlaanderen voegt eraan toe: *“Gezien de beperkte beschikbaarheid van vrijwilligers (met de nodige competentie) is het OT, bestaande uit observers, het beste geplaatste orgaan binnen het DAVV om zich uit te spreken over de evaluatie van een andere observer.”*

Wat eisers citaat uit de beslissing van het BAS in de zaak 364/25 betreft, wijst Voetbal Vlaanderen erop dat dit citaat een van de argumenten van de eisende partij in die zaak weergeeft, en niet een standpunt van het arbitragecollege, dat over dat argument geen uitspraak deed.

De feiten in deze zaak zijn volgens Voetbal Vlaanderen ook niet te vergelijken met de feiten in zaak 181/20. Het BAS stelde dat bij de Hoge Raad van de KBVB, bestaande uit vertegenwoordigers van verschillende clubs, een schijn van partijdigheid zou kunnen bestaan bij een beslissing omtrent het stopzetten van de competitie door de aankomende covidepidemie:

“Het arbitragecollege is in voorliggende situatie van oordeel dat bepaalde verkozen/aangeduide leden voor de crisiscel en de Hoge Raad in voorliggende situatie minstens op het moment dat het voorwerp/de inhoud van de vergadering, waarop de beslissingen moesten worden genomen, ondanks de integriteit die voor hen wordt vermoed/aangenomen, hadden moeten beseffen dat er een schijn van partijdigheid in hun hoofd kon bestaan, zodat ze zich hadden dienen te onthouden van de beraadslaging en de beslissing over het voorgelegde probleem”.

In die zaak ging het om vertegenwoordigers van clubs die een belang hadden bij de beslissing, terwijl er in deze zaak in ieder geval geen enkel belang is bij de leden van het OT.

Beoordeling

1.

Bladzijde 5 van de werkingsmodaliteiten arbitrage bevat de lijst van de leden van het OT.

De leden van het OT worden aangeduid omwille van hun competentie inzake arbitrage.

Het OT telt twaalf leden, waaronder de heer [X] die het rapport opstelde.

De heer [X] nam niet deel aan het beraad over de bestreden beslissing: de beslissing werd genomen door de elf andere leden van het OT, wat door Voetbal Vlaanderen ter zitting werd bevestigd en wat eiser niet betwist.

De werkingsmodaliteiten arbitrage bepalen dat “indien een OT-lid betrokken was bij jouw wedstrijd, neemt die geen deel aan de beoordeling”. Onrechtstreeks wordt daarmee bepaald dat een lid van het OT observer kan zijn.

2.

De beslissing van het OT is geen tuchtrechtelijke of administratieve beslissing over de toepassing van het reglement, maar een appreciatie van vaktechnische competenties.

Het OT is geen gerecht en er is geen bewijs dat in deze zaak van amateursport een burgerlijk recht in het geding is.

Eiser kan derhalve geen aanspraak maken op de waarborgen van onpartijdigheid en onafhankelijkheid van artikel 6 EVRM (cf. EHRM in Ali Riza e.a. t/ Turkije, 28 januari 2020, zaken 30226/10, 17880/11, 17887/11, 17891/11 en 5506/16, randnummers 155-157).

3.

Het DAVV, waarvan het OT deel uitmaakt, is evenwel een bondsinstantie: artikel B2.10, 5° c) bondsreglement.

Artikel B2.25 bepaalt:

“(…) Elke schijn van belangenvermenging of partijdigheid wordt ten allen tijde door de bondsinstantie en al haar leden vermeden.

(…)

Een lid kan niet zetelen als de instantie een zaak behandelt waarbij zijn club partij is of rechtstreeks belang heeft, dan wel in gevallen waarin dat lid rechtstreeks of onrechtstreeks een persoonlijke relatie onderhoudt met de aangeslotene of derde die betrokken is”.

Artikel B2.55 bepaalt betreffende de disciplinaire instanties, wat het OT niet is:

“De disciplinaire instanties waken over hun onafhankelijkheid en behandelen alle zaken op een onpartijdige manier. De leden mogen in de zaken die zij behandelen in geen geval betrokken zijn geweest bij het voorafgaand onderzoek.”

4.

Mede in het licht van deze bepalingen is de arbiter van mening dat het loutere feit dat het bezwaar tegen het rapport van een observer die ook lid is van het OT, behandeld wordt door de andere leden van het OT, niet inhoudt dat de andere leden zodanig betrokken zijn bij de te nemen beslissing dat partijdigheid of een schijn daarvan moet aangenomen worden.

Ten slotte dient opgemerkt dat eiser in zijn bezwaarschrift voor het OT de samenstelling of onpartijdigheid van het OT niet aanvocht.

5.

De verwijzingen van eiser naar eerdere uitspraken van het BAS zijn niet dienstig.

Wat zaak 364/25 betreft, geeft het citaat van eiser een van de argumenten van de eisende partij weer, en niet het standpunt van het arbitragecollege: het arbitragecollege deed daarover geen uitspraak.

In zaak 181/20 verwees de eisende partij die de (schijn van) partijdigheid inriep, naar elementen die volgens haar aantoonde dat bepaalde deelnemers aan de bestreden beslissing daarbij een persoonlijk belang hadden en/of daaruit een rechtstreeks voordeel haalden. Het arbitragecollege haalt deze elementen niet aan in zijn beslissing, maar verwijst naar de conclusies van de eisende partij.

In deze zaak maakt eiser geen gewag van een persoonlijk belang van of een voordeel voor de andere leden van het OT. Eiser haalt geen elementen aan die enige vooringenomenheid bij de leden van het OT - andere dan de observer - doen vermoeden.

6.

Om bovengenoemde redenen wordt het middel verworpen.

IV.5.2 “Middel 3 – Onredelijke termijn voor het indienen van bezwaarschrift versus een laattijdige interne beslissing”

Het standpunt van eiser

Eiser betoogt dat zijn rechten van verdediging werden geschonden doordat de termijn om bij het OT bezwaar in te dienen tegen het rapport slechts drie werkdagen bedraagt na ontvangst ervan:

“Door deze krappe termijn is het bijvoorbeeld niet mogelijk geweest om mijn collega-assistent-scheidsrechters te bevragen, om beeldmateriaal te verkrijgen of om de ploegen over dit rapport te bevragen. Het heeft er dus voor gezorgd dat ik de aangehaalde punten onvoldoende zorgvuldig kon analyseren, reconstrueren en onderbouwd kon weerleggen. Zeker gelet op het feit dat het observatierapport zelf niet consequent werkt met concreet verifieerbare wedstrijdmomenten, gelet op het feit dat uit de beslissing op bezwaar blijkt dat ik alle punten die ik aanhaal in het bezwaarschrift zelf moet bewijzen terwijl de waarnemer in het observatierapport niets moet bewijzen en gelet op het feit dat het bezwaarschrift pas behandeld is op 10 december 2025 terwijl ik het op 30 oktober 2025 verstuurd heb (dus na een termijn van 41 dagen).”

Eiser betoogt verder dat uit de rechtspraak van het BAS blijkt dat zeer korte proceduretermijnen enkel aanvaardbaar zijn wanneer zij objectief kunnen verantwoord worden door een urgentie, bijvoorbeeld door de noodzaak om tijdig reeksen samen te stellen.

Volgens eiser ontbreekt in deze zaak dergelijke urgentie, vermits de beslissing over zijn bezwaar pas na 41 dagen volgde en hem pas na bijna twee maanden werd meegedeeld.

Bovendien is er sprake van een onevenwicht waarbij de verzoeker aan een zeer korte vervaltermijn gehouden is, terwijl de behandelende instantie zelf zeer ruim de tijd neemt.

Door deze ruime termijn is het bezwaarschrift als laatste intern middel in de praktijk niet meer effectief, omdat de score van het rapport tot het einde van de eerste seizoenshelft meetelt, waardoor eiser geen kans meer maakte op een promotie.

Bijgevolg is de bezwaarprocedure niet georganiseerd op een wijze die de verzoeker een reële en effectieve mogelijkheid biedt om zijn bezwaren op een tijdige en behoorlijke manier te laten onderzoeken.

Het standpunt van Voetbal Vlaanderen

Voetbal Vlaanderen laat vooreerst opmerken dat het rapport en de bezwaarprocedure voor het OT zich niet situeren binnen een disciplinaire vervolging.

Het doel van het evaluatierapport is het verlenen van constructieve feedback met het oog op het verbeteren van de scheidsrechters. *In casu* was het rapport van eiser positief waarbij de observer aangaf dat eiser goed functioneerde binnen zijn huidige categorie, de tweede provinciale afdeling.

Volgens Voetbal Vlaanderen is de termijn van drie werkdagen om bezwaar in te dienen in ieder geval niet onredelijk:

“De scheidsrechter die beslist om een bezwaarschrift in te dienen, dient geen juridische overwegingen op te werpen voor het OT. De in te dienen bezwaren betreffen feiten/spelfases en kunnen bondig worden genoteerd in het bezwaarschrift. Het in te vullen bezwaarschrift ontbreekt bijgevolg enige vorm van complexiteit waardoor een termijn van drie werkdagen na ontvangst van het rapport redelijk is.”

Voetbal Vlaanderen merkt verder op dat eiser op geen enkel moment aan het OT heeft meegedeeld te beschikken over stukken en deze te willen overmaken, terwijl hij na het indienen van het bezwaar nog ruim de tijd heeft gehad om bijkomende stukken te verzamelen. Bovendien heeft eiser ook in de procedure voor het BAS geen bijkomende stukken ingediend ter staving van zijn bezwaren.

Voetbal Vlaanderen roept organisatorische redenen in om te verklaren dat het bezwaar van eiser slechts na 41 dagen werd behandeld:

“Het OT kan niet iedere week vergaderen en kan niet wekelijks/na elke speeldag alle op dat moment ingediende bezwaarschriften meteen behandelen. Om efficiëntieredenen organiseert het OT, dat voor de goede orde voornamelijk bestaat uit vrijwilligers, na een bepaalde periode een vergadering waarop alle op dat moment hangende bezwaren worden behandeld. Het OT heeft naast de behandeling van bezwaarprocedures ook nog andere bevoegdheden.”

Ter zitting benadrukte Voetbal Vlaanderen ook het grote aantal voetbalwedstrijden en evaluaties⁷ waardoor de beschikbaarheid voor andere taken wordt beperkt.

Voetbal Vlaanderen stelt ten slotte dat de beslissingen van het BAS waarnaar eiser verwijst, werden uitgesproken in zaken die niet vergelijkbaar zijn met deze zaak:

- zij hadden geen betrekking op de reglementen van Voetbal Vlaanderen,
- zij hadden geen betrekking op de werkingsmodaliteiten arbitrage,
- in zaak 345/24 oordeelde het BAS dat korte termijnen voor een rechtsmiddel op gespannen voet kunnen staan met artikel 6 EVRM wanneer de reglementen in kwestie zich formalistisch opstellen.

Beoordeling

1.

De termijn om bij het OT bezwaar in te dienen tegen het rapport, is drie werkdagen vanaf de ontvangst van het rapport.

Die termijn is zeer kort.

Binnen die termijn heeft eiser niettemin een bezwaarschrift ingediend waarin hij op gedetailleerde wijze en in vier en een halve pagina doorlopende tekst, zijn bezwaren tegen het rapport formuleerde.

Eiser maakte in zijn bezwaarschrift geen enkele opmerking over de termijn. Hij riep niet in dat hij geen tijd genoeg had of dat hij zijn bezwaar nog wenste aan te vullen.

Eiser riep evenmin in dat hij over beelden, getuigenissen of ander bewijsmateriaal beschikte of dat hij zulk materiaal alsnog zocht te verzamelen en voor te leggen.

Eiser heeft in de dagen na het indienen van zijn bezwaar niet gevraagd om zijn bezwaar te mogen aanvullen of bewijsmateriaal aan zijn dossier te mogen toevoegen, en evenmin heeft hij zulke aanvullingen spontaan aan het OT doen toekomen.

Er is derhalve geen bewijs dat eiser in zijn rechten werd geschaad.

2.

De beslissingen van het BAS die eiser inroept nopen niet tot een andere conclusie.

In zaak 212/20 besliste het arbitragecollege dat artikel 6, eerste lid, EVRM niet van toepassing is op de instanties van de ACFE indien een controle door een rechtbank of het BAS mogelijk is (randnummers 65-66). Het arbitragecollege stelt daarnaast in feite vast dat de korte termijnen die de betrokken partij had moeten naleven verklaard konden worden door de noodzaak om snel de reeksen voor het volgend voetbalseizoen samen te stellen (randnummer 67).

⁷ Voor het aantal evaluaties: zie voetnoot 6 onder IV.4.7.

In zaak 175/20 besliste het arbitragecollege dat de termijn van drie werkdagen voor een hoger beroep bij het BAS werd nageleefd. Daarom ging het arbitragecollege niet in op het al dan niet te kort zijn van deze termijn (punt IV.1.c).

In zaak 345/24 oordeelde het arbitragecollege dat korte termijnen voor een rechtsmiddel op gespannen voet kunnen staan met artikel 6 EVRM wanneer men zich te formalistisch opstelt bij het beoordelen van de ontvankelijkheid van het rechtsmiddel, zodat de toegang tot de beroepsinstantie onmogelijk wordt gemaakt (rubriek IV.E.2). Het arbitragecollege oordeelde verder dat de termijn in kwestie weliswaar zeer kort was, maar niet dat hij onrechtmatig kort was. De onrechtmatigheid zou niet bestaan in een te korte termijn als zodanig, maar in een excessief formalisme bij het beoordelen van de vormvereisten voor het aanwenden van het rechtsmiddel.

3.

Eiser bewijst evenmin dat hij alsnog in zijn rechten werd geschaad doordat het OT pas na 41 dagen uitspraak deed en daardoor een onevenwicht zou bestaan tussen de termijn voor het indienen van een bezwaar en de tijd die het OT voor zichzelf nam om het bezwaar te behandelen.

De organisatorische redenen die Voetbal Vlaanderen aanhaalt voor de tijd die nodig is vooraleer een bezwaar door het OT kan behandeld worden, kunnen valabel zijn. Er kan ook rekening gehouden worden met het feit dat de bezwaarprocedure pas met het seizoen 2025-2026 werd ingevoerd en dat de eerste toepassingen ervan nieuwe inzichten opleveren omtrent wijze waarop de bezwaarprocedure kan georganiseerd en bijgestuurd worden.

Ter zitting heeft Voetbal Vlaanderen bevestigd dat indien eiser na het indienen van zijn bezwaar bijkomende elementen ter ondersteuning van zijn bezwaar had willen indienen, deze elementen zouden in overweging genomen zijn. Het verdient dan aanbeveling dat in de werkingsmodaliteiten arbitrage wordt ingeschreven dat de indiener zijn bezwaar binnen een bepaalde termijn kan aanvullen. Het indienen van het bezwaar binnen de termijn van drie werkdagen stelt het DAVV in staat om de behandeling van het bezwaar in te plannen. De tijd tot de behandeling kan dan ter beschikking gesteld worden van de indiener van het bezwaar om desgewenst het bezwaar aan te vullen en/of om (aanvullend) bewijsmateriaal in te dienen.

4.

Eiser roept ook in dat de score van het rapport tot het einde van de eerste seizoenshelft meetelt, waardoor eiser geen kans meer maakte op een promotie.

De werkingsmodaliteiten arbitrage bepalen dat het klassement van de scheidsrechters elk seizoen tweemaal wordt opgesteld, de eerste maal in december en de tweede maal in mei. Om voor promotie na de eerste seizoenshelft in aanmerking te komen, moest eisers minstens tweemaal een code 3 hebben behaald.

Eiser toont niet aan dat indien het OT eerder had beslist, hij in de eerste seizoenshelft tweemaal een code 3 zou hebben behaald, noch dat hij in die veronderstelling had moeten gepromoveerd

worden. Bovendien gaat dit geschil niet over de vraag of aan eiser onrechtmatig een promotie werd ontzegd.

5.

Om bovengenoemde redenen wordt het middel verworpen.

IV.5.3 “Middel 1 – schending van de zorgvuldigheid en de rechten van verdediging door een onvoldoende geconcretiseerd en onvoldoende onderbouwd observatierapport”

Standpunt van eiser

Onder dit middel gaat eiser in op elk punt in het rapport dat volgens hem niet correct is: volgens eiser bevat het rapport negen “onjuiste beoordelingen”. (Deze worden hierna afzonderlijk behandeld.)

Vooraleer eiser in zijn verzoek tot arbitrage deze negen “onjuiste beoordelingen” toelicht, klaagt hij in het algemeen aan dat het rapport niet voldoende concreet, controleerbaar en toetsbaar is op de punten die hem als tekortkomingen of verbeterpunten worden aangerekend, waardoor het hem niet mogelijk is om te verifiëren en te weerleggen. Hierdoor ontstaat een situatie waarin het woord van de observer tegenover zijn woord staat en waarin, rekening houdend met het vermoeden van onschuld en de rechten van verdediging, aan het woord van de observer niet meer bewijswaarde mag toegekend worden dan aan het woord van eiser. Het staat aan de observer om te bewijzen dat wat in zijn rapport staat, met de werkelijkheid overeenstemt. Het is niet eiser die moet bewijzen dat de beweringen van de observer niet correct zijn.

Eiser verwijst naar de beslissing van het BAS in zaak 368/25, waaruit volgens hem volgt dat aan de verklaringen van de observer niet meer bewijswaarde mag gehecht worden dan aan de zijne.

Als zijn conclusie uit de negen “onjuiste beoordelingen” stelt eiser nog dat het rapport vage, onjuiste en niet door feiten ondersteunde beoordelingen bevat. Eiser noemt het rapport lacunair, niet controleerbaar en niet deugdelijk en vindt dat zulk lacunair “basisstuk” moet geweerd worden, onder verwijzing naar de beslissing van het BAS in de zaak 162/19.

Het standpunt van eiser inzake elk van de negen “onjuiste beoordelingen” wordt hierna weergegeven bij de beoordeling daarvan.

Standpunt van Voetbal Vlaanderen

Volgens Voetbal Vlaanderen bestaat er geen enkele reden om de waarachtigheid en juistheid van het rapport in twijfel te trekken “*gelet op de nauwkeurigheid en duidelijkheid van het evaluatierapport en de verschillende waarborgen die de integriteit en de competentie van de observer bewijzen*”.

Voetbal Vlaanderen motiveert dat verder als volgt:

“Om de kwaliteit en de integriteit van de evaluatie van haar observers te waarborgen, voorziet Voetbal Vlaanderen in de volgende waarborgen bij de aanduiding van de observers:

- *Kandidaat-observers worden aangeduid als observer na een intakegesprek waarbij de integriteit van de kandidaat wordt onderzocht. De evaluaties van de observers worden ieder jaar geëvalueerd met het oog op herbenoeming ➡ De evaluaties van de heer [X] worden jaarlijks geëvalueerd.*
- *Een scheidsrechter kan tijdens zijn verschillende evaluatiemomenten nooit beoordeeld worden door dezelfde observer ➡ Aangezien dit het eerste evaluatiemoment van dit seizoen van de heer [OS] was, kan de heer [X] niet meer geselecteerd worden voor een andere wedstrijd dit seizoen van de heer [OS].*
- *Bij voorkeur wordt voor de evaluatie van een scheidsrechter, om belangenconflicten tegen te gaan, een observer aangeduid die in een andere provincie dan de scheidsrechter woonachtig is; ➡ De heer [OS] woont in een andere provincie dan de heer [X].*
- *Alle observers krijgen iedere maand een door Voetbal Vlaanderen online ter beschikking gestelde opleiding waarbij de observers getest worden over de spelregels van het voetbalspel ➡ De heer [X] volgt deze opleiding maandelijks.*
- *Het DAVV organiseert naast online training eveneens een jaarlijkse opleiding georganiseerd in Tubize, waarbij de observer onder meer aan de hand van workshops getraind wordt. ➡ De heer [X] volgt deze opleiding jaarlijks.*

In overeenstemming met het werkplan arbitrage heeft de observer op een zorgvuldige en nauwkeurige het evaluatierapport opgemaakt.

In de eerste plaats maakte het evaluatierapport per onderdeel van de prestatie van de heer [OS] een opsomming van positieve punten en verbeterpunten. (...)

Wanneer de observer een opmerking had over een bijzondere wedstrijdphase waar de heer [OS] bij betrokken was, noteerde hij de minuut waarin deze wedstrijdphase heeft plaats gevonden. Algemene opmerkingen worden niet aan specifieke minuten gelinkt.

In totaal heeft de heer [X] over alle onderdelen heen 28 positieve kwaliteiten en 11 te verbeteren kwaliteiten genoteerd in het evaluatierapport van de heer [OS].

Per onderdeel heeft de heer [OS] een score gekregen, voor vijf onderdelen een 4 (goed-verwacht niveau) en voor twee onderdelen een 3 (voldoende niveau).

Na de wedstrijd heeft de observer één voor één de verschillende positieve punten en verbeterpunten mondeling toegelicht tijdens een gesprek met de heer [OS]. De heer [OS] betwist het bestaan en de inhoud van dit gesprek niet. Een neerslag van de verschillende punten besproken tijdens dit gesprek werd opgenomen in het evaluatieverslag.

De heer [X] rondde zijn verslag af met de toekenning van een observatiebeoordeling van code 2 en een algemene score van 8.3 (goede prestatie – maar één of meerdere kleine punten voor verbetering), de derde hoogste categorie van scores. Hij motiveerde de score, met nauwkeurigheid en op een motiverende toon, als volgt:

“De [...]jarige [OS] liet hedenavond vrij stevig voetballen met enkele forse duels. Hij droeg hiermee bij tot het vrij hoge spelniveau in deze mager bijgewoonde topwedstrijd. Zijn meestal correcte beslissingen werden niet altijd begrepen waardoor er mondjesmaat kritiek ontstond, op en naast het terrein. Hier moet [OS] alerter en kordater tegen optreden, zoals uitgelegd. Verder bleef hij zich in sommige fasen te afwachtend of iets te centraal verplaatsen. Hij toonde echter voldoende passie en inzet met de nodige spellektuur en fysieke paraatheid om een goede SR te zijn. Deze goede prestatie met enkele kleine verbeterpunten levert dan ook een terechte 8.3-score op met code 2 als eindquotatie. [OS], tracht de besproken details in de toekomst te verbeteren, zodat je je hobby, welke je met passie uitvoert, verder kan uitbouwen”

Verder betoogt Voetbal Vlaanderen dat het OT bij zijn beoordeling vertrekt “*vanuit de veronderstelling dat de observer correcte vaststellingen maakt. Die veronderstelling is dan ook logisch, aangezien de observer de enige gekwalificeerde evaluator aanwezig is op het moment van de evaluatie. Het OT heeft geen zicht op de prestatie van de scheidsrechter in kwestie en vertrouwt bijgevolg op de waarnemingen van de observer, tenzij de scheidsrechter bewijsstukken kan aanleveren die een substantiële fout van de observer aantonen, of wanneer het evaluatierapport tegenstrijdigheden of fouten ten aanzien van de (spel)regels bevat. Omdat de heer [OS] de vaststellingen van de observer niet kon weerleggen heeft het OT in overeenstemming met het werkplan arbitrage het evaluatierapport niet aangepast.*”

Voetbal Vlaanderen maakt nog een analogie met het rijexamen en met leer inzake “*field of play*”-beslissingen.

Volgens Voetbal Vlaanderen wordt de rijexaminator zonder meer in zijn oordeel geloofd, niettegenstaande de examinandus het met hem oneens is over het correct toepassen van de wegcode.

Krachtens de “*field of play*”-leer dient een arbitragecollege/rechtbank zich volgens Voetbal Vlaanderen afzijdig te houden van de feitelijke discussie of sportregels al dan niet goed werden geïnterpreteerd/beoordeeld door de scheidsrechter. Voetbal Vlaanderen verwijst naar de rechtspraak van het TAS volgens dewelke de toepassing van de spelregels, zijnde de regels die bedoeld zijn om het correcte verloop van het spel en de competitie te garanderen, behalve in zeer uitzonderlijke omstandigheden, niet onderworpen kan worden aan enige rechterlijke toetsing.

Een dergelijke gang van zaken is volgens Voetbal Vlaanderen noodzakelijk om een eindeloze discussie over een juiste toepassing van de (verkeers- of spel)regels te vermijden.

Voetbal Vlaanderen voert verder geen specifiek verweer tegen de afzonderlijke “onjuiste beoordelingen” die eiser aanklaagt. Bij de beoordeling daarvan houdt de arbiter evenwel rekening met alle verweer van Voetbal Vlaanderen.

Beoordeling

De arbiter behandelt en beoordeelt hierna, mede in het licht van bovengenoemde algemene standpunten van de partijen, de negen “onjuiste beoordelingen” die eiser meent te ontwaren in het rapport en de beoordeling daarvan door het OT.

De beslissingen van het BAS die eiser inroept bevatten voor de arbiter geen redenen om anders te oordelen dan hierna wordt gedaan:

- in zaak 162/19 werd een disciplinaire vervolging beperkt tot feiten die bewezen werden geacht;
- in zaak 368/25 besliste het BAS dat er geen voorrang kan gegeven worden aan de verklaring van wie belang heeft bij een disciplinaire veroordeling boven de verklaring van wie de disciplinaire inbreuk ontkent.

IV.5.3.a “Onjuiste beoordeling 1 : ‘bestraf de eerste overtreding en niet een daarop volgende’ ”

Hiermee bedoelt eiser de te verbeteren kwaliteit “*bestraf de eerste overtreding en niet een daarop volgende*” in het onderwerp “Consistentie in besluitvorming” van het rapport:

Evaluation Consistentie

4 - goed - verwacht niveau

Min	Kwaliteit
	Logica in het bestraffen van dezelfde overtredingen
26	Goede beoordeling van de criteria betreffende handspel
30	Anticipeert goed op de plaats van inworp
45	Goed onderscheid tussen overtredingen begaan uit onvoorzichtigheid, roekeloosheid en buitensporige kracht
83	Goed toepassen van de procedure bij scheidsrechtersbal
90	Goed onderscheid tussen overtredingen begaan uit onvoorzichtigheid, roekeloosheid en buitensporige kracht

Te verbeteren kwaliteiten

Min	Kwaliteit
	Bestraf de eerste overtreding en niet een daarop volgende

De beslissing van het OT

Het OT verwierp het bezwaar van eiser om de volgende redenen:

De scheidsrechter geeft aan niet te weten op welke fase dit slaat.

- Een observer is niet verplicht elke situatie te minutereren.
- Het betreft een kwalitatieve beoordeling. **Geen aanpassing.**

Het standpunt van eiser

Eiser vraagt dat de te verbeteren kwaliteit “bestraf de eerste overtreding en niet een daarop volgende” geschrapt wordt uit het rapport.

Eiser stelt dat hij niet weet wat er bedoeld wordt, omdat er geen bijkomende uitleg vermeld wordt of geen tijdstip wordt vermeld waarop de beweerde nalatigheid zou zijn begaan.

Hij betwist dat hij fouten onbestraft heeft gelaten. Omdat niet aangegeven wordt welke fouten hij niet zou bestraffen hebben, kan hij niet kan bewijzen dat hij de door de observer bedoelde fouten wel bestraffen heeft. Het woord van de observer mag bijgevolg niet zwaarder wegen dan het zijne.

Bovendien stelt eiser dat hij niet begrijpt wat een “kwalitatieve beoordeling is”.

Beoordeling

1.

De positieve kwaliteiten voor het onderwerp worden vermeld als welomschreven handelingen op een precies tijdstip in de loop van de wedstrijd, met uitzondering van de als eerste vermelde, algemene vaststelling: “Logica in het bestraffen van dezelfde overtredingen”.

Aangenomen moet worden dat deze vaststelling geldt voor de hele wedstrijd.

Anderzijds wordt eiser aangespoord om de eerste overtreding te bestraffen en niet een daarop volgende.

Anders dan voor de handelingen die als positieve kwaliteiten werden aangemerkt, is er geen verdere precisering van wat als te verbeteren kwaliteit wordt beschouwd, inzonderheid qua aard van de niet bestrafte overtreding of qua tijdstip.

Het niet fluiten van een bepaalde overtreding bijvoorbeeld, kan even precies omschreven worden als een goed toepassen van de procedure bij scheidsrechtersbal in minuut 83.

Wanneer een situatie redelijkerwijs kan “geminuteerd”⁸ worden, is het aangewezen om dat te doen, zeker wanneer zij leidt tot het oordeel “te verbeteren kwaliteit” en zulks ten behoeve van het recht op bezwaar.

2.

Het argument van het OT dat het een “kwalitatieve beoordeling” betreft overtuigt als zodanig niet.

Alle beoordelingen in het rapport worden ofwel “positieve kwaliteiten” of “te verbeteren kwaliteiten” genoemd. In die zin zijn alle beoordelingen “kwalitatief”, en dus in de redenering van de OT niet voor bezwaar vatbaar.

Terwijl een kwalitatieve beoordeling verwijst naar de appreciatie van de aard of hoedanigheid van een handeling of eigenschap in een schaal tussen goed en slecht, gaat het hier om een feitelijk gegeven: werd een eerste overtreding gefloten of niet? In tweede instantie kan op basis daarvan een kwalitatieve beoordeling van de scheidsrechter gegeven worden naargelang het antwoord.

3.

In het verslag van de nabespreking komt het volgende voor:

“[OS] zorgde door het spel niet onnodig stil te leggen (met enig risico) dat het tempo en het spelniveau in deze wedstrijd voldoende hoog bleef. ... Door "breeduit" te laten voetballen nam hij enig risico, waardoor de tip werd gegeven om, bij zenuwachtig spel, iets eerder de fouten te bestraffen en eventjes het tempo uit de wedstrijd te halen, zoals uitgelegd.”

Hiermee wordt duidelijk wat door de observer werd bedoeld. Het gaat om een algemene opmerking voor de hele duur van de wedstrijd. Ter zitting verduidelijkte Voetbal Vlaanderen dat het gaat om fases van “zenuwachtig spel” waarin kleinere fouten (truitje vasthouden, terugduwen...) elkaar snel opvolgen en waarbij dus eerder door de scheidsrechter moet worden ingegrepen.

Eiser betwist niet dat dit tijdens de nabespreking aan bod kwam zoals geformuleerd door de observer.

Eiser kan niet volstaan met de bewering dat hij niet weet waarover het gaat. Hij toont niet aan dat de “te verbeteren kwaliteit”, door de observer in het relaas ook “tip” genoemd, onterecht is, terwijl paragraaf 7.8.5 van de werkingsmodaliteiten arbitrage die last bij hem legt.

De arbiter verwijst ook naar rubriek IV.4.8 van deze uitspraak.

Ondanks de kritiek die men kan hebben op het gebrek aan precisie bij formulering van de “te verbeteren kwaliteit” en op de formulering van de argumenten waarmee het OT het bezwaar heeft afgewezen, blijkt dan ook niet dat de handhaving door het OT van de quotering van 4 op

⁸ In de beslissing van het OT betekent “minuterer”: de minuut van de wedstrijd noteren waarin iets gebeurt.

5 voor het onderwerp “consistentie” als onredelijk kan beschouwd worden of strijdig is met enige toepasselijke regel.

Dit onderdeel van middel 1 wordt verworpen.

IV.5.3.b “Onjuiste beoordeling 2 : ‘De uitoefening van het gezag moet demonstratiever zijn: krachtdadig met bodylanguage + U moet temporiseren bij zenuwachtig spel + Verbeter het management van een situatie waarbij er verbaal of met een gebaar gereageerd wordt’ ”

Het gaat om de te verbeteren kwaliteiten die de observer opnam in het onderwerp “Balans & spelersmanagement” van het rapport:

Balans & spelersmanagement

Evaluation B&SM

4 - goed - verwacht niveau

Positieve kwaliteiten

Min	Kwaliteit
41	Goed gezag over de officials in de neutrale zone
42	Procedure voor het geven van een GK werd goed toegepast
44	Goed gezag over de officials in de neutrale zone
45	Procedure voor het geven van een GK werd goed toegepast
61	Procedure voor het geven van een GK werd goed toegepast
71	Procedure voor het geven van een GK werd goed toegepast
75	Procedure voor het geven van een GK werd goed toegepast
90	Procedure voor het geven van een GK werd goed toegepast

Te verbeteren kwaliteiten

Min	Kwaliteit
	De uitoefening van het gezag moet demonstratiever zijn: krachtdadig met bodylanguage
	U moet temporiseren bij zenuwachtig spel
	Verbeter het management van een situatie waarbij er verbaal of met een gebaar gereageerd wordt

De beslissing van het OT

Het OT heeft het bezwaar van eiser afgewezen als volgt:

(3) Management / persoonlijkheid – meer profileren

De scheidsrechter geeft een eigen interpretatie van zijn leiderschapsstijl.

- Dit betreft een verschil in visie en vormt geen aantoonbare fout van de observer. **Geen aanpassing.**

Bespreking

1.

Omtrent de eerste “te verbeteren kwaliteit” stelt eiser voor het BAS dat hij niet weet wanneer hij demonstratiever met bodylanguage zou moeten geweest zijn, terwijl bij de “positieve kwaliteiten” wordt vermeld dat hij goed gezag had over de officials in de neutrale zone.

Hier kan met het OT aangenomen worden dat het gaat om een “kwalitatieve” beoordeling van de stijl van eiser bij het uitoefenen van zijn gezag tijdens de wedstrijd in het algemeen. Het is een kwestie van gradatie, waarbij eiser verzocht wordt “expressiever” te zijn in de uitoefening van het gezag. Er is geen verwijt van een gebrek aan gezag.

Bij de “positieve kwaliteiten” is er, zoals eiser aanvoert, inderdaad sprake van “goed gezag”, weliswaar specifiek over de officials in de neutrale zone en op welbepaalde ogenblikken.

Dat neemt niet weg dat de stijl waarmee het gezag wordt uitgeoefend in de ogen van de observer krachtiger had kunnen zijn, ook tijdens de rest van de wedstrijd.

Eiser voert nog aan dat waar het OT spreekt van een verschil in visie tussen hemzelf en de observer, het een kwestie is van woord tegen woord en dat er geen reden is waarom de visie van de observer superieur zou zijn.

In casu gaat het niet om bewijs en tegenbewijs van een feit: het gaat om een appreciatie, waarvoor de bevoegdheid door het reglement bij de observer wordt gelegd.

Als de visie van de examinandus doorslaggevend zou zijn of als de tegengestelde visies van examinandus en examiner evenwaardig zouden zijn en elkaar zouden opheffen, is een beoordeling in het kader van een examen onmogelijk.

Het staat dan ook aan eiser om aan te tonen dat de appreciatie of visie van de observer, ook al zou zij mee bepaald zijn door diens persoonlijke opvatting over wat een goede arbitrage is, kennelijk onjuist of onredelijk is.

De arbiter verwijst ook naar rubriek IV.4.8 van deze uitspraak.

2.

Omtrent de derde te verbeteren kwaliteit, namelijk het te verbeteren management van een situatie waarbij er verbaal of met een gebaar gereageerd wordt, stelt eiser dat ook hier concrete

elementen ontbreken waardoor hij niet kan weten wanneer hij zijn management had moeten verbeteren.

Ook hier valt op dat de positieve kwaliteiten⁹ feitelijk worden gepreciseerd en tot op de minuut in de tijd worden gesitueerd, terwijl dat niet het geval is voor de situaties waarbij er verbaal of met een gebaar wordt gereageerd (onder verstaan: door een speler of official) en het management van eiser in die gevallen onvoldoende zou geweest zijn.

Uit het relaas van de nabespreking tussen eiser en de observer blijkt evenwel dat de bedoelde fases dan werden besproken:

“SPELERSMANAGEMENT/PERSOONLIJKHEID : [OS] kan zich nog méér laten gelden als waardig spelleider, zich nog méér profileren door enkele momenten van opborrelende kritiek (minuut 24 en 57) in de kiem te smoren door een betere body-language te gebruiken of door hierop verbaal beter/alerter te reageren (lees : vermaning). Door b.v. reeds in minuut 2 iets korter onopvallend maar kordaat het vieren van het openingsdoelpunt aan de hoekschopvlag op te volgen, kan hij daar al méér uitstraling geven aan het ref-zijn.”

Hieruit blijkt ook dat de hier besproken derde te verbeteren kwaliteit in het onderwerp “balans & spelersmanagement”, namelijk het te verbeteren management van een situatie waarbij er verbaal of met een gebaar gereageerd wordt, samenvalt met de drie te verbeteren kwaliteiten in het (hierna besproken onder IV.5.3.f) onderwerp “persoonlijkheid”, namelijk “profileer u nog meer tijdens de wedstrijd” in minuten 2, 24 en 57.

In het geciteerde relaas van de bespreking wordt vermeld wat er op die tijdstippen aan de hand was en geeft de observer aan dat eiser bij die gelegenheden volgens hem krachtadiger had moeten optreden.

3.

De observer gaf ook aan, als tweede te verbeteren kwaliteit, dat eiser moet temporiseren bij zenuwachtig spel.

In zijn verzoekschrift heeft eiser geen specifieke kritiek op dit punt.

Uit het relaas van de nabespreking tussen eiser en de observer op bladzijde 5 van het rapport, onder de rubriek “CONSISTENTIE”, blijkt bovendien dat dit nader tussen hen werd besproken: *“Door ‘breeduit’ te laten voetballen nam hij (eiser) enig risico, waardoor de tip werd gegeven om, bij zenuwachtig spel, iets eerder de fouten te bestraffen en eventjes het tempo uit de wedstrijd te halen, zoals uitgelegd”.*

4.

Eiser toont niet aan dat de appreciatie of visie van de observer, ook al zou zij bepaald zijn door diens persoonlijke opvatting over wat een goede arbitrage is, kennelijk onjuist of onredelijk is.

⁹ De zes keren dat eiser de procedure voor het geven van een gele kaart goed heeft toegepast, worden in het rapport als evenveel kwaliteiten voorgesteld.

De arbiter verwijst ook naar rubriek IV.4.8 van deze uitspraak.

Er liggen geen elementen voor die nopen tot de conclusie dat de bevestiging van het OT van de beoordeling van de observer, met een quotering van 4 op 5, kennelijk onredelijk is of strijdig met enige toepasselijke regel.

Dit onderdeel van middel 1 wordt verworpen.

IV.5.3.c “Onjuiste beoordeling 3 : ‘geeft toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden’ ”

Hiermee bedoelt eiser de te verbeteren kwaliteit *“Geef toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden”* in het onderwerp “Signalen” van het rapport:

Evaluatie signalen

3 - voldoende niveau

Min	Kwaliteit
	Het fluitsignaal is aangepast aan de aard en de intensiteit van de overtreding
	De toelating tot de spelherneming wordt goed aangegeven: verbaal, met een gebaar of fluitsignaal
	Goed gebruik van het voordeelteken, conform de voorschriften
46	De toelating tot de spelherneming wordt goed aangegeven: verbaal, met een gebaar of fluitsignaal

Te verbeteren kwaliteiten

Min	Kwaliteit
	Geef toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden

De beslissing van het OT

Het OT oordeelde als volgt:

(4) Toelating wisselspeler

“De scheidsrechter stelt dat hij telkens toelating gaf.

- De beoordeling van de observer betreft een concrete wedstrijdphase en valt binnen zijn evaluatietaak.

- Er is geen element dat de vaststelling weerlegt.

Geen aanpassing”.

Het standpunt van eiser

Het bezwaar van eiser luidt dat hij geen idee heeft wanneer hij geen toelating zou gegeven hebben aan een wisselspeler om het speelveld te betreden en: *“Als de waarnemer iets anders beweert dan is de (sic) feitelijk onjuist en in mijn ogen zelfs een grove leugen. Ik kan ook niet bewijzen dat dit niet is gebeurd, omdat je nu eenmaal feiten die niet gebeurd zijn ook niet kunt bewijzen. Er wordt ook (voor de zoveelste keer) niet verduidelijkt wanneer ik geen toelating zou hebben gegeven aan een wisselspeler om het speelveld te betreden”*.

Het standpunt van Voetbal Vlaanderen

Ter zitting stelde Voetbal Vlaanderen dat de observer waarschijnlijk bedoelde dat een wisselspeler het veld betrad zonder toelating van de scheidsrechter.

Beoordeling

1.

De formulering van de te verbeteren kwaliteit is niet duidelijk.

Men kan lezen dat eiser naliet om toelating te geven aan een wisselspeler om het veld te betreden zodat de wissel niet kon doorgaan zodra het had gekund, ofwel dat eiser gedoogde dat een wisselspeler het veld betrad zonder dat eiser daarvoor met een gebaar toelating had gegeven.

Voetbal Vlaanderen stelde ter zitting dat de tweede lezing de juiste is.

Het OT spreekt van een “concrete wedstrijdphase”.

Gelet op het beperkt aantal wissels tijdens een wedstrijd had de observer gemakkelijk het ogenblik van de weigering en het rugnummer van de geweigerde speler kunnen noteren zodat deze concrete wedstrijdphase ook concreet was omschreven.

2.

In het relaas van de nabespreking schrijft de observer onder de rubriek “SIGNALEN” dat eiser steeds het teken “molentje” gebruikte om een vervanging aan te duiden, terwijl volgens de observer in toepassing van nieuwe richtlijnen een ander signaal had moeten gebruikt worden, namelijk het “eenarmig wijzen naar de middellijn”, evenwel uit te voeren door de eerste assistent-scheidsrechter en niet door de scheidsrechter zelf:

“SIGNALEN : [OS] gebruikte steeds het teken (molentje) om een vervanging aan te duiden. De nieuwe richtlijnen hieromtrent werden meegegeven, alsook de verantwoordelijkheid in deze van ARI bij het gebruik van dit signaal (éénarmig wijzen naar de middellijn). Gedetailleerde richtlijnen hieromtrent mededelen aan de beide ploegen voor de wedstrijd en een juiste toepassing van de afgesproken procedure door ARI maken deze signalisatie duidelijk en conform de nieuwe regel.”

Regel 3.3 van het voetbalspel bepaalt dat een wisselspeler het speelveld enkel mag betreden na het ontvangen van een signaal van de scheidsrechter. Regel 3.3 bepaalt niet welk signaal dat moet zijn.

Indien een wisselspeler het veld betreedt zonder voorafgaand signaal van de scheidsrechter, begaat deze speler een fout. Men kan zulk betreden echter niet aan de scheidsrechter verwijten.¹⁰ De scheidsrechter kan wel optreden tegen deze fout, maar aan eiser wordt niet verweten dat hij dat niet heeft gedaan.

Regel 5.6 van het voetbalspel bepaalt de signalen van de scheidsrechter, maar daaronder geen signaal in verband met een wissel.

Volgens de observer moet het nieuwe signaal waarvan hij gewag maakt (eenarmig wijzen naar de middellijn) gegeven worden door de assistent-scheidsrechter.

Volgens Voetbal Vlaanderen ter zitting wordt dit nieuwe signaal niet bepaald in de spelregels maar volgt het uit “instructies”. Ook de scheidsrechter zou dat nieuwe signaal moeten gebruiken in plaats van een “molentje”.

3.

In het geciteerde relaas van de nabespreking is er geen sprake van het niet geven van een toestemming om het veld te betreden, maar gaat het over de signalen die moeten gebruikt worden bij een wissel, inzonderheid door de eerste assistent-scheidsrechter. De te verbeteren kwaliteit die in aanmerking werd genomen gaat echter niet over welke signalen moeten gebruikt worden.

4.

Bij zoveel onduidelijkheid en zonder precisering van de “concrete wedstrijdphase” en van de toepasselijke regel die eiser zou overtreden hebben, kon het OT niet redelijkerwijs tot een afwijzing van het bezwaar van eiser komen.

Dit onderdeel van middel 1 is gegrond.

De te verbeteren kwaliteit “*Geen toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden*” dient derhalve buiten beschouwing te worden gelaten.

¹⁰ De vraag is ook of de assistent-scheidsrechter niet een fout heeft begaan. De assistent-scheidsrechter controleert de wisselprocedure (regel 6.1 van het voetbalspel). De assistent-scheidsrechter moet de wisselspeler zeggen dat hij het veld niet mag betreden zonder “het toelatingsteken” van de scheidsrechter en mag niet toelaten dat de wisselspeler het speelveld betreedt vooraleer de te wisselen speler het speelveld verlaten heeft (Handleiding van de assistent-scheidsrechter, rubriek “samenwerking met de scheidsrechter -wissel van een speler). Mocht de wisselspeler zonder toelatingsteken van de scheidsrechter het speelveld betreden hebben, dan moet de assistent-scheidsrechter de scheidsrechter daarop attent maken (regel 5.3 van het voetbalspel; handleiding van de assistent-scheidsrechter, rubriek “samenwerking met de scheidsrechter – tussenkomst in spelovertrengingen”). Anderzijds: alvorens een overtreding te signaleren, moet de assistent nagaan of het niet opportuun is om voordeel te laten (rubriek “samenwerking met de scheidsrechter”).

5.

De vraag doet zich op wat hiervan het gevolg is.

De te verbeteren kwaliteit “geef toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden” is het enige te verbeteren punt in het onderwerp “evaluatie signalen”.

Het buiten beschouwing laten van dit verbeterpunt kan volgens de toepasselijke schaal leiden tot de toekenning voor dit onderwerp van een cijfer 4 in plaats van 3.

Anderzijds zijn er geen elementen die erop wijzen dat het onredelijk zou zijn om geen cijfer 5 of “zeer goed” toe te kennen:

- voor geen enkel onderwerp wordt het cijfer 5 toegekend, ook niet voor de onderwerpen waarvoor geen “te verbeteren kwaliteiten” worden vermeld (onderwerp “voordeel”);
- bij de “positieve kwaliteiten” voor het onderwerp “signalen” wordt vermeld dat eiser het goed deed, niet dat hij het zeer goed deed;
- het cijfer 4 omvat ook de quoterings “goede prestatie-verwacht niveau” zonder verbeterpunten.

In zijn verzoek tot arbitrage stelt eiser enkel dat de te verbeteren kwaliteit “moet geweerd worden uit het rapport” (bladzijde 7), niet dat hem voor het onderwerp “signalen” een hoger score wordt toegekend.

Eiser toont a fortiori niet aan dat het onredelijk zou zijn om geen cijfer 5 toe te kennen.

De verdere impact op de algemene scores van eiser en op de door de arbiter te nemen beslissing wordt besproken onder IV.5.3.j hierna.

IV.5.3.d “Onjuiste beoordeling 4 : ‘U dient zich te verplaatsen naar de zone, grenzend aan het spel + U verplaatst zich te axiaal en te weinig zijdelings tov het spel’ ”

Hiermee bedoelt eiser de twee “te verbeteren kwaliteiten” in het onderwerp “Fysieke conditie” van het rapport:

Evaluatie fysieke conditie

3 - voldoende niveau

Positieve kwaliteiten

Min	Kwaliteit
	Goed anticiperingsvermogen: kan het spel lezen
	Hij/Zij maakt gebruik van verschillende soorten loopacties (zijdelings, achterwaarts, enz.)
	Hij/Zij bezit een goed uithoudingsvermogen voor de volle wedstrijdduur
	Er is voldoende afwisseling in de loopstijl.

Te verbeteren kwaliteiten

Min	Kwaliteit
	U dient zich te verplaatsen naar de zone, grenzend aan het spel
	U verplaatst zich te axiaal en te weinig zijdelings tov het spel

De beslissing van het OT

Het OT oordeelde hierover als volgt:

“De scheidsrechter geeft voorbeelden van correcte positionering.

- Het benoemen van positieve situaties weerlegt niet automatisch de aangegeven verbeterpunten. **Geen aanpassing.**”

Het standpunt van eiser

Eiser noemt de twee bovengenoemde te verbeteren kwaliteiten als beoordeling onjuist, vaag en niet verduidelijkt in de tijd. Hij vraagt dat de score wordt aangepast.

Eiser roept drie fases in – in de 35^e, 42^e en 44e minuut – waarin hij krachtdadig heeft ingegrepen en stelt dat hij dat heeft kunnen doen doordat hij in de aangrenzende zone stond, d.i. de zone op het veld grenzend aan de zone waarin de bal gespeeld wordt.

Eiser houdt voor het BAS staande dat deze drie positieve situaties, die specifiek in de tijd gesitueerd zijn, de “*zeer vaag omschreven en niet geconcretiseerde verbeterpunten die zijn aangehaald in het observatierapport*” wel degelijk weerleggen.

Beoordeling

De te verbeteren kwaliteiten betreffen de positionering en de bewegingen van de scheidsrechter op het veld.¹¹

De observer heeft daarvan een algemene appreciatie gemaakt voor het geheel van de wedstrijd.

De drie fases van krachtdadig ingrijpen waarnaar eiser verwijst zijn niet onverenigbaar met de omstandigheid dat, over de hele wedstrijd genomen, de positionering en verplaatsingen van eiser naar het oordeel van de observer beter hadden kunnen zijn.

Deze punten werden bovendien besproken tussen de observer en eiser, zoals blijkt uit de rubriek “VERPLAATSING” op bladzijde 6 van het rapport:

“[OS] maakt te weinig gebruik van het zone-grenzende-verhaal, zoals uitgelegd, en blijft in sommige fasen (zone 1) te ver af en vertoeft dan in de centrale zone nr. 3. Ook wanneer de doelman wordt aangespeeld bij de opbouw van een aanval vanuit de verdediging, blijft [OS] te ver af van de fase. Verwacht hier het onverwachte en blijf niet "hangen" thv de middencirkel.”

Het staat dan ook aan eiser om aan te tonen dat de visie van de observer, ook al is zij mee bepaald door diens persoonlijke opvattingen, kennelijk onjuist of onredelijk is.

De arbiter verwijst ook naar rubriek IV.4.8 van deze uitspraak.

Er liggen geen elementen voor die nopen tot de conclusie dat de bevestiging van het OT van de beoordeling van de observer kennelijk onredelijk is of strijdig met enige toepasselijke regel.

Dit onderdeel van middel 1 wordt verworpen.

IV.5.3.e “Onjuiste beoordeling 5.: ‘Geef duidelijke en volledige instructies, conform de spelregels, aan de AR’s bij het uitvoeren van al hun taken’ ”

Hiermee verwijst eiser naar de “te verbeteren kwaliteit” in het onderwerp “Samenwerking met assistent-scheidsrechters/teamwork” van het rapport:

¹¹ Niet alle genoteerde kwaliteiten, zowel positieve als te verbeteren kwaliteiten, vertonen een duidelijk verband met de fysieke conditie, die in het rapport overigens als goed wordt beoordeeld. De arbiter acht het onderbrengen van kwaliteiten onder het ene of het andere onderwerp in het rapport voor deze zaak zonder belang.

Evaluatie Samenwerking met assistent-scheidsrechters / Teamwork

4 - goed - verwacht niveau

Min	Kwaliteit
	Er waren geen tegenstrijdigheden
26	Communicatie via goed en snel oogcontact
51	Communicatie via goed en snel oogcontact
70	Communicatie via goed en snel oogcontact

Te verbeteren kwaliteiten

Min	Kwaliteit
39	Geef duidelijke en volledige instructies, conform de spelregels, aan de AR's bij het uitvoeren van al hun taken.

De beslissing van het OT

In antwoord op het bezwaar van eiser oordeelde het OT als volgt:

- “De scheidsrechter stelt dat hij wel richtlijnen gaf.
- De observer beoordeelt de volledigheid en duidelijkheid van deze instructies.
- Dit is geen veronderstelling, maar een evaluatie. **Geen aanpassing.**”

Standpunt van eiser

Omtrent deze “te verbeteren kwaliteit” stelt eiser dat het gaat om een speler die op het speelveld van schoen heeft gewisseld in plaats van: het veld verlaten, buiten het veld van schoen wisselen en het veld pas opnieuw betreden na toestemming van de scheidsrechter.

Eiser stelt dat hij dit voorval niet heeft gezien omdat het achter zijn rug gebeurde, en dat de assistent-scheidsrechter hem daarop niet attent maakte.

Eiser stelt ook dat hij voor de wedstrijd onderrichtingen heeft gegeven aan zijn assistent-scheidsrechters, dat deze onderrichtingen volledig waren en dat de assistent-scheidsrechters daardoor voorbereid waren “op iedere situatie van de wedstrijd”.

Eiser wijt het feit dat de speler van schoen heeft gewisseld op het veld aan de assistent-scheidsrechter die dat niet heeft gemerkt of het heeft laten gebeuren.

Eiser stelt dat hem dat niet kan aangerekend worden.

Beoordeling

1.

In de nabespreking tussen de observer en eiser stelt de observer dat eiser zijn assistent-scheidsrechters moet attent maken op de juiste procedure voor een schoenenwissel “*bij het geven van de richtlijnen voor de wedstrijd*”.

De observer stelt evenwel niet vast dat eiser dat niet heeft gedaan. De observer was niet eens aanwezig bij de besprekingen tussen eiser en de assistent-scheidsrechters voor de wedstrijd, wat ter zitting door Voetbal Vlaanderen werd bevestigd.

De observer heeft dus niet vastgesteld welke richtlijnen er werden gegeven en welke niet. De observer heeft dus ook niet kunnen beoordelen of de instructies duidelijk en volledig waren.

Het OT kon derhalve in redelijkheid niet tot de conclusie komen dat de observer de volledigheid en duidelijkheid van de instructies heeft beoordeeld, nu niet werd vastgesteld dat de observer het geven van instructies bijwoonde en het ontbreken van de bedoelde instructie heeft vastgesteld, dan wel dat de observer het ontbreken op een ander betrouwbare basis had vastgesteld.

De te verbeteren kwaliteit “*Geef duidelijke en volledige instructies, conform de spelregels, aan de AR's bij het uitvoeren van al hun taken*” dient derhalve buiten beschouwing te worden gelaten.

Dit onderdeel van middel 1 is gegrond.

2.

De vraag doet zich op wat hiervan het gevolg is.

De evaluatie “4 – goed – verwacht niveau” voor het onderwerp “Samenwerking met assistent-scheidsrechters/teamwork” dekt in de evaluatie van de observer zowel UEFA-score “8.3: goede prestatie – maar een of meer kleine punten voor verbetering” als UEFA-score “8.4: goede prestatie – verwacht niveau”.

Deze evaluatie 4 geldt dus ook wanneer de (enige) te verbeteren kwaliteit waarover het hier gaat, wordt weggelaten.

Het buiten beschouwing laten van te verbeteren kwaliteit “*geef duidelijke en volledige instructies, conform de spelregels, aan de AR's bij het uitvoeren van al hun taken*” maakt een cijfer 4 derhalve niet onredelijk.

De verdere impact op de algemene scores van eiser en op de door de arbiter te nemen beslissing wordt besproken onder IV.5.3.j hierna.

IV.5.3.f “Onjuiste beoordeling 6”

Hiermee bedoelt eiser het volgende “verbeterpunt” dat werd opgenomen in het relaas van de nabespreking tussen eiser en de observer:

“SPELERSMANAGEMENT/PERSOONLIJKHEID : [OS] kan zich nog méér laten gelden als waardig spelleider, zich nog méér profileren door enkele momenten van opborrelende kritiek (minuut 24 en 57) in de kiem te smoren door een betere body-language te gebruiken of door hierop verbaal beter/alerter te reageren (lees : vermaning). Door b.v. reeds in minuut 2 iets korter onopvallend maar kordaat het vieren van het openingsdoelpunt aan de hoekschopvlag op te volgen, kan hij daar al méér uitstraling geven aan het ref-zijn.”

De beslissing van het OT

Het OT oordeelde over het desbetreffende bezwaar van eiser als volgt:

*“De scheidsrechter geeft een eigen interpretatie van zijn leiderschapsstijl.
- Dit betreft een verschil in visie en vormt geen aantoonbare fout van de observer. **Geen aanpassing.**”*

Standpunt van eiser

Eiser noemt de beoordeling in het geciteerde “verbeterpunt” “onjuist” omdat hij vindt “dat mijn spelersmanagement en persoonlijkheid tijdens de wedstrijd zeer goed waren, terwijl dat de waarnemer van mening was dat dit een verbeterpunt is”.

Tegelijk stelt hij: “het betreft een verschil in visie.... Dit sluit aan bij hetgeen ik reeds heb aangehaald: een verschil in visie is te reduceren naar een woord tegen woord situatie tussen mij en de waarnemer, waarbij er geen bijzondere waarde aan geen van beide partijen kan of mag gegeven worden. Er zijn hierover trouwens geen algemeen geldende normen of waardemeters waaraan dit kan getoetst worden binnen de afdeling arbitrage van Voetbal Vlaanderen, waardoor er enorm veel tegenstrijdigheden zijn binnen de beoordelingen”.

Eiser voegt eraan toe dat de stijl en/of persoonlijkheid van een scheidsrechter door de ene observer als positief kan beoordeeld worden, terwijl een andere observer die als negatief kan beoordelen.

Beoordeling

Het onderwerp “persoonlijkheid” in het rapport luidt als volgt:

Evaluatie persoonlijkheid

4 - goed - verwacht niveau

Positieve kwaliteiten

Min	Kwaliteit
	Verzorgde uitrusting, zoals voorgeschreven

Te verbeteren kwaliteiten

Min	Kwaliteit
2	Profileer u nog meer tijdens de wedstrijd
24	Profileer u nog meer tijdens de wedstrijd
57	Profileer u nog meer tijdens de wedstrijd

Deze te verbeteren kwaliteiten worden hier wel “geminuteerd”, maar de situatie waaruit een tekort aan profilering zou blijken, wordt niet omschreven.

Dat gebeurt echter wel in het boven geciteerde relaas van de nabespreking.

Eiser stelt terecht dat het om een verschil in visie gaat, wat ook door het OT werd beaamd.

Eiser kan echter niet gevolgd worden in zijn gevolgtrekking dat dit verschil in visie te reduceren is tot een woord-tegen-woord-situatie waarbij geen bijzondere waarde mag gegeven worden aan het woord van de ene of de andere partij.

Zoals hierboven beslist voor andere “onjuiste beoordelingen” die steunen op een visie, staat het aan eiser om aan te tonen dat de visie van de observer kennelijk onjuist of onredelijk is.

Eiser doet dat niet.

De arbiter verwijst ook naar rubriek IV.4.8 van deze uitspraak.

Overigens dient nog opgemerkt dat de observer zowel voor het onderwerp “spelersmanagement” als voor het onderwerp “persoonlijkheid” een quotering van 4 op 5 gaf.

Dit onderdeel van middel 1 van eiser wordt verworpen.

IV.5.3.g “Onjuiste beoordeling 7”

Dit middel slaat op volgend verbeterpunt in het relaas van de nabespreking:

“SIGNALEN : [OS] gebruikte steeds het teken (molentje) om een vervanging aan te duiden. De nieuwe richtlijnen hieromtrent werden meegegeven, alsook de verantwoordelijkheid in deze van ARI bij het gebruik van dit signaal (éénarmig wijzen

naar de middellijn). Gedetailleerde richtlijnen hieromtrent meedelen aan de beide ploegen voor de wedstrijd en een juiste toepassing van de afgesproken procedure door AR1 maken deze signalisatie duidelijk en conform de nieuwe regel.”

Standpunt van eiser

Eiser stelt dat hij steeds een signaal gaf wanneer een wisselspeler het veld wou betreden en dat de regels geen bepaald signaal voorschrijven.

Eiser stelt ook dat het OT op dit middel niet heeft geantwoord.

Beoordeling

Het OT heeft het gelijkkluidend bezwaar behandeld onder punt “(4) Toelating wisselspeler” van de bestreden beslissing.

Het citaat uit het relaas van de nabespreking betreft het onderwerp “Signalen” van het rapport en werd hierboven reeds behandeld onder “onjuiste beoordeling 3” (zie onder IV.5.3.c).

Daar werd beslist dat met de desbetreffende “te verbeteren kwaliteit” geen rekening kan worden gehouden.

Om dezelfde redenen mocht het OT ook met het verbeterpunt “SIGNALEN”, hierboven geciteerd, geen rekening houden.

Dit onderdeel van middel 1 is gegrond, maar heeft geen verdere draagwijdte dan de beoordeling van het onderdeel “onjuiste beoordeling 3”.

IV.5.3.h “Onjuiste beoordeling 8”

Dit middel slaat op volgend verbeterpunt in het relaas van de nabespreking:

“VERPLAATSING: [OS] maakt te weinig gebruik van het zone-grenzende-verhaal, zoals uitgelegd, en blijft in sommige fasen (zone 1) te ver af en vertoeft dan in de centrale zone nr. 3. Ook wanneer de doelman wordt aangespeeld bij de opbouw van een aanval vanuit de verdediging, blijft [OS] te ver af van de fase. Verwacht hier het onverwachte en blijf niet "hangen" thv de middencirkel.”

Eiser stelt dat hij steeds in de aangrenzende zone stond en dat hij niet weet wat een zone 1 of een zone 3 is.

Hij stelt ook dat hij steeds de juiste beslissingen nam en dat zijn verplaatsingen, alhoewel in zijn ogen steeds zeer goed, daaraan ondergeschikt zijn.

Het citaat uit het relaas van de nabespreking betreft het onderwerp “Fysieke conditie” van het rapport en werd hierboven reeds behandeld onder “onjuiste beoordeling 4” (zie IV.5.3.d).

Dit onderdeel van middel 1 van eiser is om dezelfde reden ongegrond.

IV.5.3.i “Onjuiste beoordeling 9”

Dit onderdeel van middel 1 slaat op volgend verbeterpunt in het relaas van de nabespreking:

“SAMENWERKING MET AR'S : een speler welke van schoeisel wil wisselen, dient dit te doen buiten het terrein en dient dit ook te laten nakijken. Maak je AR1 hier op attent bij het geven van de richtlijnen voor de wedstrijd”.

Dit betreft het onderwerp “Samenwerking met assistent-scheidsrechters/ Teamwork” van het rapport en werd hierboven behandeld onder “onjuiste beoordeling 5” (zie IV.5.3.e).

Daar werd beslist dat met de desbetreffende “te verbeteren kwaliteit” geen rekening mocht worden gehouden.

Om dezelfde redenen mocht het OT ook met het verbeterpunt “SAMENWERKING MET AR’S”, hierboven geciteerd, geen rekening houden.

Dit onderdeel van middel 1 is gegrond, maar heeft geen verdere draagwijdte omwille van de beoordeling van het onderdeel “onjuiste beoordeling 5”.

IV.5.3.j Conclusie

1.

Boven werd geoordeeld dat met volgende “te verbeteren kwaliteiten” en “verbeterpunten” in het rapport geen rekening mag gehouden worden:

1. *“geeft toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden”* in het onderwerp “signalen”;
2. het verbeterpunt “SIGNALEN” in de “Punten besproken met de scheidsrechter”;
3. *“Geef duidelijke en volledige instructies, conform de spelregels, aan de AR's bij het uitvoeren van al hun taken”* in het onderwerp “samenwerking met assistent-scheidsrechters/teamwork”;
4. het verbeterpunt “SAMENWERKING MET AR’S” in de “Punten besproken met de scheidsrechter”.

Ten onrechte heeft het OT de bezwaren van eiser dienaangaande verworpen.

2.

Het verbeterpunt “SIGNALEN” betreft de “te verbeteren kwaliteit” in het onderwerp signalen.

Het verbeterpunt “SAMENWERKING MET AR’s” betreft de “te verbeteren kwaliteit” in het onderwerp “samenwerking met assistent-scheidsrechters/teamwork”.

Het gaat derhalve om twee punten in het rapport in de zin van de voorlaatste alinea van paragraaf 7.8.6 van de werkingsmodaliteiten arbitrage, zodat conform deze bepaling er geen basis is om het rapport te annuleren.

De omstandigheid dat eiser, in zijn bezwaarschrift tegen het rapport bij het OT, vijf bezwaren indiende over deze twee punten (strijdigheid 1, onjuiste waarneming 1, veronderstelling 1, score niet in verhouding 3 en score niet in verhouding 5) en dat het OT elk van deze bezwaren apart behandelde en afwees, verandert dit gegeven niet.

3.

Eiser stelt dat hij “minimaal een 8,5 als score” verwachtte, omdat er volgens hem geen sprake is van “kleine onvolmaaktheden” (verzoek tot arbitrage, bladzijde 12).

Score 5 betekent “zeer goed – belangrijke beslissingen correct”.

Aan eiser werd door de observer een algemene score van 8.3 toegekend: “goede prestatie – maar een of meer kleine punten voor verbetering”.

Niettegenstaande het oordeel van de arbiter dat met de twee bovengenoemde verbeterpunten geen rekening mag gehouden worden, blijft de situatie als volgt:

- alleszins voor het onderwerp “fysieke conditie” wordt score 3 gehandhaafd;
- voor vier onderwerpen (consistentie in besluitvorming, balans & spelersmanagement, fysieke conditie, persoonlijkheid) worden de verbeterpunten gehandhaafd.

Volgens de toepasselijke schaal verhindert zelfs één klein punt voor verbetering het toekennen van score hoger dan 8.3. Dat verandert dus ook niet indien men voor het onderwerp “signalen” een hogere score in aanmerking zou nemen dan score 3 die de observer toekende (zie onder IV.5.3.c).

A fortiori kan niet aangenomen worden dat de algemene score van 8.3 onredelijk is of onredelijk wordt door het oordeel van de arbiter dat de verbeterpunten voor het onderwerp “signalen” en het onderwerp “samenwerking met de assistent-scheidsrechters/teamwork” buiten beschouwing moeten gelaten worden.

4.

Eiser stelt ook dat hij heeft bewezen dat hij “3 – wedstrijden in een hogere categorie aankan” (verzoek tot arbitrage, bladzijde 12).

De observer kende code 2 toe: “kan alle wedstrijden in zijn categorie aan”. De observer oordeelde dus dat eiser ook uitdagende wedstrijden aankan en niet enkel “normale” wedstrijden.

De observer deed dat in de volgende bewoordingen: *“Deze goede prestatie met enkele kleine verbeterpunten levert dan ook een terechte 8.3-score op met code 2 als eindquotatie”*.

Vermits de score van 8.3 gehandhaafd dient te blijven (zie boven), is er geen reden om code 2 als onredelijk te beschouwen, ook al worden de verbeterpunten voor het onderwerp “signalen” en het onderwerp “samenwerking met de assistent-scheidsrechters/teamwork” buiten beschouwing gelaten.

5.

De door de arbiter als onterecht beoordeelde beslissingen van het OT over de bezwaren van eiser betreffende de onderwerpen “signalen” en “samenwerking met de assistent-scheidsrechters/teamwork” hebben derhalve geen invloed op de algemene score (8.3) en de “eindquotering” (code 2) van eiser. Alleen deze scores spelen een rol voor de promotiekansen van de scheidsrechter, niet de scores voor elk van de onderwerpen van het rapport.

Bijgevolg dient de beslissing van het OT bevestigd te worden in zoverre zij de algemene scores van eiser bevestigt.

IV.6 DE ARBITRAGEKOSTEN

De kosten van de arbitrageprocedure omvatten:

– aanhangig maken van de zaak:	125,00 euro
– kosten arbiter:	447,11 euro
– administratieve kosten:	<u>225,00 euro</u>
	797,11 euro

Omdat de vordering van eiser tegen de KBVB onontvankelijk wordt verklaard, draagt de KBVB niet bij in de kosten.

Eiser wordt op twee punten in het gelijk gesteld, evenwel zonder invloed op de eindconclusie van het OT dat de algemene score en de eindquotering van eiser ongewijzigd blijven.

De arbitragekosten worden voor vier vijfden ten laste gelegd van eiser en voor een vijfde ten laste van Voetbal Vlaanderen.

V. **BESLISSING**

OM DEZE REDENEN

De enige arbiter aangesteld volgens het Reglement van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport:

Verklaart het verzoek van eiser, voor zover gericht tegen de KBVB, onontvankelijk;

Verklaart het verzoek van eiser tot nietigverklaring van het observatierapport opgesteld door de heer [X] onontvankelijk, onverminderd het onderstaande;

Zegt voor recht dat met volgende “te verbeteren kwaliteiten” en “verbeterpunten” in het rapport geen rekening mag gehouden worden bij enige beoordeling van de prestaties van eiser als scheidsrechter:

1. *“geeft toelating aan een wisselspeler om het speelveld te betreden”* in het onderwerp “signalen”;
2. het verbeterpunt “SIGNALEN” in de “Punten besproken met de scheidsrechter”;
3. *“Geef duidelijke en volledige instructies, conform de spelregels, aan de AR's bij het uitvoeren van al hun taken”* in het onderwerp “samenwerking met assistent-scheidsrechters/teamwork”
4. het verbeterpunt “SAMENWERKING MET AR'S” in de “Punten besproken met de scheidsrechter”.

Vernietigt de bestreden beslissing in de mate dat zij hiermee onverenigbaar is;

Bevestigt voor het overige de bestreden beslissing, inzonderheid wat de algemene score en eindquotering van eiser betreft;

Verwerpt het verzoek van eiser voor het meer gevorderde;

Veroordeelt eiser tot vier vijfden en Voetbal Vlaanderen tot een vijfde van de kosten van de arbitrage, begroot op 797,11 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 17 maart 2026.

Philippe VERBIEST

Alleenzetelend arbiter